

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. 10. 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Zdeňky Křížové a Bohdana Dolenského

takto:

Obžalovaný

[jméno] [jméno], [datum narození] ve [obec], [anonymizováno], trvale bytem [adresa], pobytem [adresa],

je vinen, že

dne 7. 6. 2020, v přesně nezjištěné době okolo 01:00 hodin, ve svém tehdejší bydlišti v rodinném domě na adrese [adresa], v podnapilém stavu nečekaně povalil na záda na postel v obývacím pokoji poškozenou [jméno] [příjmení], [datum narození], která s ním z oslavy na fotbalovém hřišti přišla hledat svoji sestru a současně partnerku obžalovaného, zalehl ji svým tělem, olizoval jí obličej a říkal, „že chce vidět její kundičku“, poškozená obžalovaného odstrkovala rukama a prosila, aby toho nechal, obžalovaný jí svlékl kalhoty a kalhotky ke kolenům, osahával jí na prsou, olizoval ji na přirození, poškozená se snažila dávat nohy k sobě, ale obžalovaný je roztahoval a držel ji za ruce, aby nemohla vstát z postele, poté jí prsty zasouval do pochvy, poškozená mu řekla, že menstruuje a že si popovídají a dají si pivo, obžalovaný tedy došel pro pivo do kuchyně, poškozená se mezitím oblékla a chtěla utéci vchodovými dveřmi, které byly ale zamčené, vrátila se do obývacího pokoje a chtěla utéci balkonovými dveřmi, obžalovaný jí opět povalil na záda na postel, opět jí svlékl kalhoty a kalhotky a požadoval, aby si svlékla bundu a tričko, a když na poškozenou zakřičel, „dělej“, tak se svlékla do podprsenky, obžalovaný jí opět osahával na prsou a prsty jí zasouval do pochvy, poškozená ho prosila, aby toho nechal, obžalovaný jí nato sevřel oběma rukama krk a vyhrožoval jí, že jí zabije, poškozená plakala a požádala ho, aby mohla jít na WC, obžalovaný jí pustil a poškozená utekla oknem kuchyně bosa na fotbalové hřiště a přítomným řekla, co se jí stalo a vše telefonicky oznámila Policii ČR a v důsledku uvedeného jednání obžalovaného poškozená onemocněla duševní poruchou, která se nejprve projevovala jako akutní reakce na stres, a rozvinula

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

se do obrazu posttraumatické stresové poruchy, která si vyžádala pracovní neschopnost od 8. 6. do 31. 7. 2020 a přes odbornou pomoc přetrvávala nejméně do 11. 5. 2021 a projevovala se dotírajícími živými vzpomínkami na trauma a sny, tzv. flashbaky, vyhýbavým a zabezpečujícím chováním, obavou o sebe a děti, zvýšenou citlivostí, obavou z trvalých následků, ztrátou jistoty, vegetativními projevy typu bušení srdce, dušností a slabostí svalstva, čímž tato duševní porucha významně ovlivnila dosavadní způsob života poškozené narušeným spánkem a chutí k jídlu, neschopností se koncentrovat na práci a řízení motorových vozidel, straněním se společností a neschopností chodit nakupovat,

tedy

násilím a pohrůzkou násilí donutil jiného k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku trestu odnětí svobody v trvání pěti a půl (5,5) let.

Podle § 56 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit:

poškozené [anonymizováno] cz, s.r.o., [obec] – [obec a číslo], [PSC] [obec], škodu ve výši 6 192 Kč, poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození] ve [obec], bytem [adresa], škodu ve výši 19 972 Kč a nemajetkovou újmu v penězích – duševní útrapy ve výši 200 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [jméno] [příjmení], [datum narození] ve [obec], bytem [adresa], odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které soud provedl při hlavním líčení, bylo zjištěno, že obžalovaný [jméno] [jméno] se dne 6. 6. 2020 zúčastnil se svojí partnerkou, svědkyní [jméno] [příjmení], a se svojí matkou, svědkyní [jméno] [příjmení], rodinné oslavy v [obec]. Na oslavu přijeli v odpoledních hodinách a zde se po požití značného množství alkoholu přivedl do podnapilého stavu. Z oslavy odjížděli dne 7. 6. 2020 kolem 00.30 hodin. Vzhledem k tomu, že po vystoupení z automobilu (z oslavy byl zajištěn odvoz) nebyl obžalovaný schopen chůze, svědkyně [jméno] [příjmení] ho podpírala. Když obžalovaný a svědkyně [jméno] [příjmení] přišli do svého tehdejšího bydliště v rodinném domě na adrese [adresa], došlo mezi nimi k hádce, neboť obžalovaný si myslel, že svědkyně chce jít na tzv. „dokopnou“ na fotbalové hřiště. Domníval se také, že cestou domů svědkyni volala poškozená svědkyně [jméno] [příjmení], její sestra. Obžalovaný začal být sprostý a svědkyně [jméno] [příjmení] se rozhodla, že půjde spát ke svědkyni [jméno] [příjmení]. Obžalovaný se jmenovanou, tedy se svojí matkou, mezitím telefonoval. Svědkyně [jméno] [příjmení] tedy došla do bydliště svědkyně [jméno] [příjmení] a obžalovaný této svědkyni zavolal, zdali tam jeho partnerka je. Svědkyně [jméno] [příjmení] dala telefon svědkyni [jméno] [příjmení] a obžalovaný ji v hovoru vyzýval, aby přišla domů nebo že si pro ni přijde. Svědkyně mu řekla, ať nikam nechodí, že jde spát. Obžalovaný nato odešel na zmíněnou „dokopnou“ na fotbalové hřiště v [obec], kde byla přítomna sestra jeho partnerky, tedy poškozená svědkyně [jméno] [příjmení]. Ta se obžalovaného zeptala, kde je její sestra a obžalovaný jí řekl, že spolu přijeli a že není doma a že se šla někam, kurvit“. Poškozená svědkyně mu navrhla, že půjde k nim domů a podívá se, jestli tam sestra je a že ji zavolá. Šla tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

s obžalovaným do jeho bydliště okolo 01:00 hodin z obavy, aby sestře neublížil. Prošla celý byt a pak sestře volala na mobil a slyšela jej zvonit v chodbě. Sestra ho měla v kabelce v předsíni. Poškozená svědkyně se tedy vrátila k obžalovanému, který byl v obýváku. Obžalovaný, který byl stále v podnapilém stavu, pak nečekaně poškozenou svědkyni povalil na záda na postel, zalehl ji svým tělem a olizoval jí obličej. Říkal jí, že chce vidět její kundičku“. Poškozená svědkyně jej odstrkovala rukama a prosila, aby toho nechal. Obžalovaný ji svlékl kalhoty a kalhotky ke kolenům, osahával ji na prsou a olizoval ji na přirození. Poškozená svědkyně se snažila dávat nohy k sobě, ale obžalovaný jí je roztahoval a držel ji za ruce, aby nemohla vstát z postele. Poté ji prsty zasouval do pochvy, poškozená se mu snažila vysvětlit, že menstruuje a že si popovídají a dají si pivo. Obžalovaný tedy došel pro pivo do kuchyně, poškozená svědkyně se mezitím oblékla a chtěla utéci vchodovými dveřmi, ty byly ale zamčené. Proto se vrátila do obývacího pokoje a chtěla utéci balkonovými dveřmi. Obžalovaný ji však opět povalil na záda na postel, opět ji svlékl kalhoty a kalhotky a požadoval, aby si svlékla bundu a tričko. Na poškozenou svědkyni zakřičel, dělej“, ona se tedy svlékla do podprsenky a obžalovaný ji opět osahával na prsou a prsty zasouval do pochvy. Poškozená svědkyně ho prosila, aby toho nechal, načež ji obžalovaný sevřel oběma rukama krk a vyhrožoval jí, že ji zabije. Poškozená svědkyně plakala a požádala ho, aby mohla jít na WC. Obžalovaný ji tedy pustil a ona bosa utekla oknem kuchyně na fotbalové hřiště a přítomným řekla, co se jí stalo a vše telefonicky oznámila Policii ČR. V důsledku popsaného jednání obžalovaného poškozená svědkyně [jméno] [příjmení] onemocněla duševní poruchou, která se nejprve projevovala jako akutní reakce na stres a rozvinula se do obrazu posttraumatické stresové poruchy, která si vyžádala pracovní neschopnost od 8. 6. 2020 do 31. 7. 2020 a přes odbornou pomoc přetrvávala do 11. 5. 2021 a projevovala se dotírajícími živými vzpomínkami na trauma a sny, tzv. flashbacky, vyhýbavým a zabezpečujícím chováním, obavou o sebe a děti, zvýšenou citlivostí, obavou z trvalých následků, ztrátou jistoty, vegetativními projevy typu bušení srdce, dušností a slabostí svalstva. Tímto tato duševní porucha významně ovlivnila dosavadní způsob života poškozené svědkyně narušeným spánkem a chutí k jídlu, neschopností se koncentrovat na práci a řídit motorová vozidla, straněním se společnosti a neschopností chodit nakupovat.

2. Trestní stíhání obžalovaného [jméno] [jméno] pro zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku bylo zahájeno usnesením Policie České republiky, Krajské ředitelství policie [anonymizováno] kraje, Územní odbor [obec] – venkov ze dne [datum rozhodnutí], [číslo jednací], které bylo obžalovanému doručeno ve stejný den. Přípisem Policie České republiky, Krajské ředitelství policie [anonymizováno] kraje, Odbor obecné kriminality ze dne [datum rozhodnutí], [číslo jednací], byl obžalovaný upozorněn na změnu právní kvalifikace dle § 160 odst. 6 trestního řádu s tím, že jeho jednání bylo překvalifikováno na zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. Toto upozornění bylo obžalovanému doručeno dne 19. 11. 2020. Po zahájení trestního stíhání byl obžalovaný vyslechnut v přípravném řízení dne 8. 6. 2020 (č.l. 78). Uvedl, že to, co je mu kladeno za vinu, si nepamatuje, neboť byl silně pod vlivem alkoholu. Ví, že měl Tullamore, nevěděl kolik, jeden litr rumu [část obce], asi deset dvanáctistupňových piv. Začal pít v 15.15 hodin v [obec] na oslavě třiceti let manželství jeho bratra. Na oběd měl sekanou s bramborovou kaší a během pití jedl zákusky a karbanátky. Měří 175 cm a váží 120 kg. Byl zde se svojí přítelkyní [jméno] [příjmení], společnými dětmi [jméno] a [jméno] a svojí matkou [jméno]. Kdy všichni odjeli, neví, jen si pamatuje, jak se loučil s lidmi, kteří tam byli též. Pak nic neví, jak se dostal domů, co dělal, vůbec nic. Poté si vybavuje zvonění zvonku, otevřel dveře a vyšel k vrátkům na zahradě, přes které není vidět ven. Předpokládal manželku, protože nebyla doma a najednou po otevření dveří u vrátek dostal ránu pěstí, kopance do hlavy, těla. Pamatuje si jen rány, dal ruce k sobě. Poté měl ruce od sebe a ležel u vrátek, kde ho mlátili. Byl to [příjmení] [příjmení] a [příjmení] [příjmení], ty poznal. Asi vstal nebo lezl po čtyřech a dobelhal se domů. Poté si pamatuje přítomnost policie. Vůbec nevěděl, o co šlo. Když mu řekli ve [anonymizováno] nemocnici, co se stalo, tak nevěřil, že by něco takového udělal. [příjmení] [jméno] má dobrý rodinný vztah, je to teta jeho dětí, každý týden byla u nich doma na návštěvě. Nikdy nepřespala. Má to k nim jeden kilometr daleko a nikdy na ni nic nezkoušel, i když

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

opakovaně byl s ní sám, třeba ji doprovázel domů. Zná ji třicet čtyři let, odmalička. Má ji rád jako rodinného příslušníka a nedokáže si představit, že by jí měl něco udělat, je to pro něj absurdní představa. Dále byl obžalovaný vyslechnut v přípravném řízení v rámci vazebního zasedání dne 9. 6. 2020 (č.l. 30). Vypověděl, že si vzpomíná na napadení, otevřel dveře a viděl tam stát dva chlapce. Pak ho hned praštili, neví čím, jestli to bylo rukama nebo nějakým klackem, začali ho kopat a mlátit. Slyšel nějaké sprostěárny. Nikdy s nimi žádný konflikt neměl. Proč to udělali, nevěděl. Je pravda, že když se opil, tak dřív býval víc agresivní. V roce 1997 ho málem připravil nějaký opilý řidič o dceru, od té doby je postižená a od té doby je trochu agresivní. Jde o dceru z prvního manželství. Od té doby vyhledal psycholožku a šel se s ní poradit, protože když si dá alkohol, tak je agresivní. Miluje své děti a dal by za ně život. [příjmení] [příjmení] má také rád, chodí k nim každý týden. Dále se vyjádřil ke svému osobnímu životu, dřívějšímu manželství a současnému družskému vztahu se sestrou poškozené svědkyně [jméno] [příjmení], svědkyní [jméno] [příjmení]. Žije s ní od roku 2005 a mají spolu syna, kterému je šestnáct let. Pak s ní má ještě čtyřletou holčičku. Nejsou sezdáni, mají spolu dobrý vztah. Je pravdou, že se občas chytanou. Partnerka, když se napije, tak mu ubližuje, je agresivní. Domlouvala jí její i jeho matka. Byl od ní napaden fyzicky den předtím, docela hodně do hlavy. Obžalovaného bije rukou, on jí to někdy oplácí, ale nikdy jí nedal pěstí, jen otevřenou rukou, ale mají se rádi, je to takový vztah. Pak si to vysvětlí a jsou v pohodě. S poškozenou svědkyní [jméno] [příjmení] se stýkali každý týden, pravidelně na oslavách. Stojí to dost peněz a hodně se na nich pije. Poškozenou svědkyni pravidelně odváděl domů, aby se jí nic nestalo. Kdyby na ní chtěl něco zkusit, takto udělal dávno. Fyzicky ho nepřitahuje. Spíše jeho paní na ni žárlí, když dělá něco v kuchyni a poškozená svědkyně tam přijde. Je to švagrová, nic by s ní neměl. V osudný večer toho vypil hodně, opil se. Dále se vyjádřil ke svým majetkovým a výdělkovým poměrům. Doplnil, že naposledy se takhle opil před dvěma lety s kamarádem. Také se vyjádřil ke svému zdravotnímu stavu, kdy kromě jiného uvedl, že měl nemocné ledviny, má propíchnutou prostatu, tak má problémy s erekcí. Někdy to jde, někdy ne, ale v opilosti nikdy. Ani na něho alkohol nepůsobí tak, že by měl zvýšenou potřebu sexu. Obžalovaný bydlí asi kilometr a půl od [anonymizováno]. Chtěl by to probrat jen s [jméno], jestli to udělala na nějaký popud, proč, nikdy si nic špatného neřekli. Nemá důvod se s ní potkávat. S jejím mužem se moc nestýkají, moc se nemusí. [příjmení] je tzv.,, vyžírka“. [jméno] si na něj někdy stěžovala, že má podezření, že jí je nevěrný. S poškozenou svědkyní nikdy nic neměl, nikdy na ni nekřičel a nikdy jí neublížil. Dále byl obžalovaný v rámci přípravného řízení vyslechnut dne 18. 12. 2020 (č.l. 87), tedy po upozornění na přísnější právní kvalifikaci. Zopakoval, že na oslavě toho hodně vypil a kvůli opilosti, kterou si přivodil na oslavě bratrovo třicetiletého výročí svatby, si pouze vybavuje, že doma někdo zvonil, otevřel dveře a najednou přišla rána a kopanec. Zmlátili ho do bezvědomí. Než vědomí ztratil, tak poznal, že se jednalo o [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Podle něj tam byl i [jméno] [příjmení], což je bratr [jméno], a také paní [příjmení]. Myslí si, že ji poznal podle barevných tenisek, když ležel na zemi a chránil si obličej. Všiml si oranžovočervených tenisek [jméno], které nosí. Když se z té nakládačky probudil, tak se dostal nějakým způsobem domů. Protože byl hodně otřesený, lehl si do postele a zde ho ráno našla policie. Byl zmlácený. Když ho vyvedli ven, tak tam stál [příjmení] [příjmení] a koukal, jak obžalovaného odvádějí. Mohlo to být kolem 04:45 hodin. Důležité je, že když šel otevřít dveře poté, co někdo zazvonil, tak se všude v domě svítilo a když se ráno probudil, když pro něho přišla policie, tak bylo všude zhasnuto. Určitě nezhasínal sám, když byl v tom stavu a má podezření, že v bytě musel někdo být, když byl v bezvědomí. Paní mu říkala, že když se vrátila domů, její kabelka byla rozházená. Obžalovaný ji do té kabelky rozhodně nelezl. V rozházené posteli prý našla i bahno a hnědou botu. Domnívá se, že to rozházení musel někdo zařídít. Dále uvedl jen to, co se dozvěděl nebo doslechl. Viděl na sociálních sítích fotku paní [jméno] [příjmení], kdy tato měla slavit třicáté narozeniny a dle fotografií, které byly dostupné na sociální síti Facebook, bylo vidět, že se na té fotce paní [jméno] [příjmení] baví velice dobře. Tyto fotky nyní hledal, ale musel je někdo stáhnout. Dále se dozvěděl, že ten večer se k nim měla jít [jméno] [příjmení] podívat, jestli tam není její sestra zabitá. Nikdy v životě si k ní nic nedovolil a v minulosti se stalo, když připravil nějaké pohoštění, že k němu přistoupila a rukou ho sama

poplácala po zadku a dala mu pusy na krk. Všimla si toho i jeho paní, které se to nelíbilo. Komentoval to slovy, že když je [jméno] napitá, tak je mazlivá. Když měl obžalovaný padesáté narozeniny, tak se mu poškozená svědkyně svěřila, že jí manžel zahýbá a obžalovaný ji tehdy odvedl domů, aby nešla sama. Před jejím barákem mu sama od sebe začala dávat pusy a obžalovaný ji řekl, ať jde domů, že to uvidí její muž a bude zle. Také se dozvěděl, že [jméno] telefonicky kontaktovala svojí nevlastní sestru [jméno] [příjmení], aby šla křivě svědčit vůči němu, že měl nutit svojí paní a [jméno] k orálnímu sexu. Dozvěděl se, že [jméno] s ní měla vyběhnout a řekla, že nechce mít žádné problémy s policií. Kdyby si byla stoprocentně jistá, že jí něco udělal, tak proč by sháněla falešné důkazy. [jméno] prý také měla objet celou rodinu a sdělit, co se jí stalo a nejhůř to nese jeho paní [jméno]. Dále se vyjádřil k průběhu oslavy v [obec] a potvrdil, že vypil litr rumu a deset dvanáctek a když šel na záchod, tak si vždycky dal u výčepu whisky. Ví, že se loučil s panem [příjmení] a od té doby si nic nepamatuje. Neví, jak se dostal domů, ani v kolik přijel a s kým přišel. Pouze si vybavuje, že seděl doma na posteli, uslyšel zvonek, šel otevřít a dostal ránu. Domnívá se, že ten večer na hřišti nebyl. Ví pouze z doslechu, že jeho paní šla spát k jeho matce paní [jméno] [příjmení]. Měli se chytout proto, že jí ten večer volala [jméno] a zvala ji na hřiště. Ten večer byla jeho paní také opilá a monokl v obličejí si podle něho udělala sama o botník. Ptal se jí, zda jí to udělal on a ona řekla, že ne. Svoji partnerku v minulosti dvakrát napadl, ale neuvědomuje si, že by měla viditelnou modřinu. Bylo to dvakrát před [jméno] [příjmení] ještě před tou událostí z toho důvodu, že do něho jeho paní hrozně, „šila“. Vždycky jí dal jeden záhlavec nebo facku, ale to udělala jeho žena v minulosti i jemu. Je pro něho nepochopitelné, že v domě byly rozházené věci, když k ničemu nedošlo. Ví, že [jméno] měla volat [jméno] [příjmení], že je její poslední naděje, jestli by dosvědčila, že obžalovaný chtěl po svojí ženě a [jméno] orální sex. Celá věc ho mrzí, a jestli ji měl nějak ublížit, tak určitě nešlo o znásilnění, protože byl tak nemožný, že by to ani nešlo. Byl ve stavu, že by spadl, kdyby do něho strčilo pětileté dítě. Proč na sobě neměla žádnou modřinu, když se měla bránit. Podle něho je paní [příjmení] ráda, když ji někdo lituje. Měl s ní nadstandardní vztahy. Vždy na uvítanou i na rozloučenou mu dávala pusy. Jeho paní má neskutečný vztah s paní [příjmení], a když si jeho paní zapálila jointa, tak nebyl rád a říkal, že ho to štve, že ji vezme malou a že nechce, aby trávu brala. [příjmení] [příjmení] ji podporovala, aby o tu malou nepřišla a snažila se jí před obžalovaným chránit. Myslí si, že v životě je nešťastná a že ho obvinila lživě ze znásilnění, aby na sebe upozornila. Když si dá dvě piva, tak má problém se sexem, nejde mu to. Navíc den předtím měl se svojí paní hezkou intimní chvíli. Dříve se mu stávalo, že měl po alkoholu takovýto výpadek paměti. Na průběh předmětného večera se nerovzpomněl. Není to z hlavy [jméno]. Neví, proč policisty nezavolali hned, potřebovali se na něčem domluvit. Skutečnost, že měl, „okno“ a po zazvonění si vše detailně vybavuje, tedy okolnosti napadení, vysvětluje tím, že z něho musel alkohol vyprchat. Na sto procent vylučuje, že paní [příjmení] znásilnil. Po svém napadení policii nevolal, protože nevěděl, kde má telefon. V řízení před soudem byl obžalovaný vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 22.06.2021 (č.l. 210). K věci vypovídal shodně jako při svém prvním výslechu v přípravném řízení a doplnil, že jestli paní [příjmení] opravdu ublížil, tak přijme trest v plné výši, který mu uloží soud, ale opravdu si toho není vědom a nevybavuje si to. Vylíčil opětovně ve shodě s předchozími výpověďmi okamžik od které začal vnímat. Doplnil, že poznal tři lidi, kteří ho napadli, bezpečně poznal pana [příjmení] a pana [příjmení], pan [příjmení] [příjmení] stál první a pan [příjmení] hned za ním. Dále mu byla divná věc, a to že jeho paní má na oknech květináče. Ten květináč byl daný na umělém stolku, který mají na zahrádce, přitom tam ho nikdy nedává. Dále zopakoval průběh oslavy u svého bratra v [anonymizováno]. Poškozené svědkyni [jméno] [příjmení] ještě doplnil, že pět let k nim chodila každý víkend a stálo to neskutečně peněz, protože paní [příjmení] vypila klidně osm až deset piv. Dále popisoval další pohoštění, které jí přichystával. Kdyby si byl jistý, že něco udělal, paní [příjmení] by kontaktoval a omlouval by se, jak to jde. S její rodinou má v současné době velice dobrý vztah, její otec chodí k obžalovanému, stejně tak její nevlastní matka. Pokud jde o vztah jeho paní s paní [příjmení], tak od té doby co jí řekl, že jí viděl na těch sociálních sítích, co tam vyváděla, tak si jí jeho paní zablokovala na všech sociálních sítích, nebo si zrušila Facebook. Fotky paní [příjmení], jak se chovala 1. 8. a 23. 8., jak vyváděla, jak byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

psychicky úplně na dně, má. Způsob výpovědi paní [příjmení] si vysvětluje tím, že ho nemohla mít v životě ráda nebo ho nesnášela. Když bylo malé rok a půl, tak byl nějaký rozvedený místostarosta [jméno] [příjmení] a poškozená svědkyně jeho paní přemlouvala, aby od obžalovaného odešla a dala se s ním dohromady. Když jí to řekl, tak mu paní [příjmení] řekla, že to byla sranda. Ona k nim chodila každý den a 100x ji doprovázel sám, nedávno to bylo v dubnu, asi 2 měsíce předtím, než se stal tento incident, tak jí doprovázel v půl páté ráno opilou jako blázen, bylo to vlastně v únoru na jeho padesátce. [jméno] na ní nesáhl, nikdy si k ní nic nedovolil, takže nechápe, proč teď. Nechápe, proč by jí měl něco takového udělat, když je to sestra jeho přítelkyně. Ví, že byly v bytě nalezeny boty, ponožky a náušnice paní [příjmení]. Jeho závěr je, že když ležel v bezvědomí, tak oni tam vtrhli a museli tam udělat ten bengál, protože paní [příjmení] si všimla, že v těch peřinách je její náušnička. Jak si toho mohla všimnout? A jeho paní mu říkala, že když přijeli k matce, tak byla na chodbě vysmátá, chtěl by se vrátit k té psychické újmě. Když k nim chodila, tak brečela, že jí manžel podvádí. Třásl se jí ruce, neudržela stolicí. Pořád si stěžovala jenom na rodinu a dnes ví, že když šla od nich, tak zase pomlouvala je. Po přečtení zbývajících výpovědí z přípravného řízení obžalovaný uvedl, že tyto výpovědi souhlasí. Dále uváděl, jaké incidenty mají mít [příjmení] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] v [obec]. Pokud jde o zranění jeho partnerky, to se mělo stát večer, kdy se vrátili z oslavy a kdy mělo dojít ke znásilnění paní [příjmení], ona se bouchla o botník. Obžalovaný si to nepamatoval a jeho paní také ne. Dále opětovně uvedl, jaké množství alkoholu na oslavě vypil. Pokud jde o napadení své partnerky, pak doplnil, že jí asi 3x napadl před paní [příjmení], protože už psychicky nevydržel ten nátlak. Byly proti němu a už to nevydržel. Ten rok, kdy k nim paní [příjmení] nechodí, je vše v pohodě. S paní mají opravdový vztah. Pouze se pohádají kvůli tomuhle, co se stalo, protože jsou doma rok zalezlí, nikam nechodí. Obžalovaný z toho má ostudu, neskutečně se stydí, co vypovídala paní [příjmení]. S družkou vedli sexuální život, zrovna předtím měli intimní styk. Pokud jde o ten zmíněný květináč, ten byl na parapetu na okně a najednou byl postavený na umělém stolku, aby parapet byl prázdný. Když byl v bezvědomí, takto takto někdo naaranžoval, pouze ten květináč pak zapomněl dát zpátky. Kdyby ženská utíkala v takovém transu, že by jí chtěl někdo znásilnit, tak by jí bylo jedno, jestli to shodí nebo neshodí a uteče. Dále uvedl, že se modlil, že ji nenapadlo, když ležel v bezvědomí, poškrábat ho na prsou nebo na obličej. Kdyby se na ní našel jeden hematom, kdyby se našlo na ní, že nebyla čistá, tak by ho z vazby nepustili. Nepamatuji si, že by ten večer napadl nějakou osobu, ale ví, že mu paní říkala, že tam šli nějakí dva a on strčil do [jméno], tak mu říkají. Pak mu pomohl vstát a omlouval se mu. Dále doplnil (č.l. 519), že má fotografii z 1. 8. a 23. 8. jak se paní [příjmení] chová. Jestli se takhle chová ženská, která byla znásilněná a je traumatizovaná, tak v tom případě je to v pořádku. Ty fotky svědčí o tom, jak se chovala na nějakých akcích. Dále doplnil (č.l. 520), že pokud poškozená svědkyně chodí trasu s hůlkami, tak nechodí jenom do [obec], chodí též na [obec] a na [obec], kde je jenom les a nějaké 2, 3 km jde úplně sama. A to nechodí jenom tady, to chodila i zadem na [anonymizováno], což jsou 4 km. Tam není vůbec žádná zástavba, je to zadem na [obec], je to čistý les nějaké 3 km. To ví přímo od paní [příjmení], když k nim chodila, tak říkala, kudy všude chodí. Dále doplnil (č.l. 522), že mu přítelkyně říkala, že potkali pana [příjmení] ještě s nějakým chlapem. Oni šli ze hřiště naproti nim, je mu divné, že by šli spolu, když nemohl pořádně chodit. Nevybavuje si, že by pana [příjmení] potkal. Nevzpomněl si, jakým autem přijeli. Při hlavním líčení dne 23.06.2021 ještě uvedl (č.l. 529), že paní [příjmení] po tom traumatizujícím zážitku chodila okolo jejich baráku. Kdyby jí provedl takovou zručnost, tak by tam chodit přeci nemohla. Jeho paní ji viděla, jak chodí do hospody i z hospody sama. Dále byla paní [příjmení] vidána, jak pravidelně chodí s hůlkami [obec], [obec], [obec]. Tam není žádná bytová zástavba. Tam chodí pravidelně. On jí viděl po roce, jsou to asi tři týdny, jak si to zvesela trádovala s hůlkami sama bez jakékoliv ochrany. Dále doplnil, že když k nim chodila, tak se třásla. Bylo to z nevěry manžela. To jim říkala a jsou na to i svědci. Další věc, že už tenkrát neudržela stolicí. To říkala svojí sestře. A ta se s ní nerozešla, rozešla se s ní paní [příjmení]. Sestra byla na ní akorát našťvaná, protože paní [příjmení] druhý den vzala auto a jela k rodině v [obec] a všude říkala, co se jako mělo stát a vrátila se zpátky a každý byl na ní našťvaný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

3. Z výše uvedených výpovědí je zřejmé, že obžalovaný [jméno] [jméno] na jednu stranu uváděl, že si na inkriminovanou dobu od svého návratu z oslavy do bydliště až jím tvrzeného napadení zde nepamatuje, na druhou stranu opakovaně uvedl, že se žalované trestné činnosti nedopustil. Ve svých výpovědích uváděl argumenty, kterými chtěl znevěrohodnit poškozenou svědkyni [jméno] [příjmení] a vysvětlit proč jej zřejmě z žalované trestné činnosti obvinila. Dále uváděl tvrzení, kterými chtěl vyvrátit, že by poškozená svědkyně utrpěla ve skutkové větě tohoto výroku uvedenou duševní poruchu a v tomto směru, jak bude uvedeno dále, předkládal některé důkazy a především uváděl své subjektivní názory na osobu poškozené svědkyně, resp. na její osobní a rodinný život. Z této jeho argumentace je evidentní, že přestože ve svých výpovědích zpočátku vypovídal o svém bezvadném vztahu k poškozené svědkyni, došlo v nich k posunu, kdy jmenovanou začal naprosto zřetelně očerňovat ve vztahu k jeho osobě, a to nejenom v souvislosti s tímto trestním stíháním. Soud je toho názoru, že měl k dispozici dostatek dále uvedených důkazů, aby mohl vinu obžalovaného ve smyslu podané obžaloby, resp. ve smyslu skutkové věty výroku rozsudku, bez jakýchkoliv pochybností prokázat. Zásadním přímým důkazem byla samozřejmě svědecká výpověď poškozené [jméno] [příjmení], která byla podpořena i dalšími dále uváděnými důkazy.

4. Poškozená [jméno] [příjmení] byla vyslechnuta v přípravném řízení dne [datum] (č.l. 157). Uvedla, že [jméno] [jméno] je její švagr, který žije ve společné domácnosti s její sestrou [jméno] [příjmení] v [anonymizováno] ulici v [anonymizována dvě slova]. Zná ho nějakých 18 let, byl to rváč, který vyvolával konflikty, dokonce u něčeho i byla. Většinou to byly takové hospodské rvačky, ale nebál se sáhnout i na sestru, která to nikdy neřešila. K žalovanému jednání obžalovaného uvedla, že kolem půl sedmé večer šla v [obec] na fotbalové hřiště, kde měli fotbalisté, „dokopnou“. Popíjeli, a když už se to vyprazdňovalo, tak potkala obžalovaného, který seděl u stolu s jinými lidmi. Ptala se ho, kde je sestra a on jí řekl, že spolu přijeli a není doma a jela se někam, „kurvit“. Poškozená navrhla, že půjde s ním domů a podívá se, jestli tam je a zavolá jí. Šla tedy s ním i z toho důvodu, že ví, jaký je, a kdyby tam byla, že by jí ublížil. Prošla celý byt, jestli tam není. Pak zavolala sestře na mobil a slyšela ho zvonit v chodbě. Mobil byl v kabelce. Vrátila se k obžalovanému do obývacího a tam ji povalil na postel, začal ji olizovat na obličej a osahávat. Říkal, že jí miluje, že je krásná a že, „chce vidět její kundičku“. Potom jí začal svlékat kalhoty a olizovat dole a potom do ní zasouval prsty. I přestože mu řekla, že menstruuje, nenechal toho. Přemýšlela, jak mu domluvit, tak mu navrhla, že si dají pivo a popovídají si o tom. Obžalovaný šel do kuchyně pro pivo, přinesl ho do obývacího a zapálili si. Poškozená řekla, že půjde domů a zkoušela otevřít dveře, které byly zamčené. Obžalovaný tvrdil, že klíče nemá. Tak šla do obývacího, že by nenápadně utekla balkonovými dveřmi. Když šla balkonovými dveřmi, tak obžalovaný zavolal, že klíče jsou támhle. Vrátila se z poza dveří ze zahrady, ale klíče nenašla. Šla proto zpět k těm dveřím, obžalovaný ji opět zatáhl do obývacího a znovu jí povalil na postel a zhasnul. Začal dělat stejné věci jako předtím. Poškozená měla o dost větší strach a přemlouvala ho a prosila a tak jí začal škrtit. Nevěděla kudy kam a měla strach se bránit, protože jí obžalovaný vyhrožoval, že jí zabije. Vymyslela si, že potřebuje na velkou, on toho nechal a pustil jí. Řekl, že se může klidně i opláchnout. Sedl si na postel a zapálil si. Poškozená využila toho, že se nedíval, přeběhla chodbu do kuchyně a vylezla oknem. Běžela bosá na hřiště s tím, že tam ještě někdo bude. Na hřišti bylo pár lidí a ona přiběhla s tím, co se jí stalo. Kluci jí půjčili mikinu, omotali jí nohy a volali jejímu manželovi, aby přišel. Poškozená hned volala policii. Policisté přijeli, vyslechli jí a udělali jí dechovou zkoušku. Pak přijela kriminálka a ona jela do [anonymizováno] na vyšetření na gynekologii. Zde jí vyšetřili a udělali stěry a prohlédli jí nahou, jestli nemá známky násilí. Potom jeli na výslech do [obec] a pak jí odvezli domů. 8. 6. 2020 navštívila obvodního lékaře, aby jí vystavil neschopenku, že je psychicky na dně, nemůže spát a pořád se chvěje. Má práci, kde se musí soustředit. Dostala prášky na nervy a na spaní. Nechodí nikam ven, raději se zamyká. Po nahlédnutí do svého mobilního telefonu poškozená upřesnila, že své sestře volala dne 7. 6. 2020 v 00:57 hod. To znamená, že už musela být s obžalovaným v bytě, na hřišti s ním musela být jen chvíli, nějakých pět minut. K němu domů je to necelých sto metrů. Dovnitř se dostali vchodovými vrátky, které jsou na kouli a nemají zamčeno. Potom šli k hlavním vchodovým dveřím, ale nevěděla, jestli obžalovaný odemykal. Tam je klika, ale otvíral obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

a neslyšela, že by za nimi zamykal. Tomu povelání na postel nic nepředcházelo. Ležela na zádech, obžalovaný si napřed lehnul jakoby k ní a když se bránila, tak si lehl na ní, ale ne úplně, to by jí zavalil. Byl nad ní. Poškozená ho odstrkovala rukama a prosila, ať toho nechá. Hýbat se mohla, dávala nohy pořád k sobě, ale zvednout se a jít pryč nemohla. Obžalovaný jí držel většinou za ruce, a když se bránila nohama, že je dávala k sobě, tak jí je dával od sebe. Poškozená se bála bránit, byl nepřičetný, a čím víc se bránila, tak říkal, že jí zabije. Dále uvedla, že váží 58 kg a měří 167 cm. Obžalovaný je o kousek vyšší, ale postavu má robustní, má strašně velké břicho. Bude vážit okolo 150 kg. Olizování jejího obličejce bylo jeho jazykem, neměla pocit, že se jí snažil líbat, ona pořád uhýbala hlavou. Kalhoty i s kalhotkami jí stáhnul on, zpočátku ke kolenům a pak celé. V tu chvíli ležela s obnaženým přirozením. Obžalovaný jí držel, asi pravou rukou po ní šmátral a osahával jí prsa. To byla ještě oblečená a pak jí strkal prsty do pochvy. Vycházela z toho, co cítila, neviděla nic. Neviděla, jak jí je strkal hluboko, bylo jí to nepříjemné, ale má docela malé prsty, tak asi moc hluboko nebyl. Prsty jí strkal tam a zpátky, tedy dovnitř a ven. Kolik to bylo prstů, nevěděla. Bránila se pořád stejně jako předtím, takže obžalovaného odstrkávala, prosila, aby jí nechal být a také mu říkala, že zavolá policii. Když říkala o tom popovídání, tak se stihla obléknout. Byla pořád v obýváku, stála a on seděl na posteli. Potom, co jí znovu povalil na postel, strhl jí zase celé kalhoty a chtěl po poškozené, aby si svlékla bundu a tričko. Nechtěla, ale když zařval, „dělej“, tak si bundu, tričko a tílko svlékla a zůstala v podprsence. To už neměla kalhoty ani kalhotky. Začal jí osahávat prsa a strkal jí zase prsty do pochvy, byl agresivnější, protože jí začal škrtit. Myslí si, že jí držel oběma rukama na krku a sevřel, nemohla ani křičet. Ona vydávala chraplavý zvuk a po chvíli jí pustil. Mohlo to trvat tak pět vteřin. Těmi prsty zase pohyboval tam a zpět, nevnímala, jak dlouho to mohlo být. Vyvolávalo to v ní hrozný strach, přímo o život. Když se vymluvila na tu potřebu, tak se zase oblékla a to úplně všechno kromě bot a ponožek, protože je nemohla najít. O boty přišla hned ze začátku, za botami jí sundal i ponožky. Šla na záchod, on seděl a kouřil na posteli, tak přeběhla chodbu do kuchyně, tam otevřela okno a vylezla. Nebylo to vysoko, možná 1,5 metru. Z domu si stihla vzít své oblečení kromě ponožek a bot a kabelku s věcmi. Z toho tam nic jiného nezůstalo, jen vlastně ta náušnice, kterou tam viděla ležet na posteli, ale vůbec nevěděla, jak o ní přišla. Kromě obrany, kterou popsala, poškozená brečela, ale nekřičela tolik. Žádné fyzické zranění jí nebylo způsobeno, bolest cítila jen na krku, a to zevnitř. Obžalovanému také žádné zranění nezpůsobila. V bytě zůstaly její boty, a to černé botasky s bílým znakem [jméno], [anonymizováno] ponožky se dvěma [anonymizováno] pruhy hned nahoře a náušnice, která byla s [anonymizováno] kamenem a [anonymizováno] kamínky okolo kulatého tvaru. Tyto věci poškozená poznala, když jí byly při výslechu předloženy. Dechová zkouška, kterou jí provedli policisté, u ní byla s výsledkem 1,25 promile. Na hřiště přišla úplně strízlivá, vypila asi 7-8 malých piv a dvě vody o objemu 0,33 l. Když na zábavě obžalovaného potkala, tak byl opilý. Poznala to na něm podle očí a mluvy, neboť ho zná spoustu let. V minulosti s obžalovaným určitě byla o samotě, také jí často doprovázel domů i se sestrou. Sám s ní šel asi jenom jednou. Nikdy v minulosti na ní obžalovaný nic nezkoušel, ani nenaznačoval něco se sexuálním podtextem. Od policistů ví, že byl po tom obžalovaný napaden, ale u ničeho takového nebyla. Je pravda, že když na hřišti řekla, co jí udělal, tak zaslechla, že mu půjdou rozbít hubu. Říkal to její spolužák [příjmení] [příjmení] a přidal se k němu [příjmení] [příjmení]. Ona byla potom pořád na hřišti a neví o tom, že by někdo odešel. V řízení před soudem byla poškozená [jméno] [příjmení] vyslechnuta jako svědkyně v hlavním líčení dne 22. 6. 2021 (č.l. 516). Lze konstatovat, že vypovídala shodně jako v přípravném řízení a doplnila, že když přiběhla na hřiště z domu obžalovaného, byla v šoku a svěřila se přítomným lidem, co jí obžalovaný udělal, a zavolala policii. Manželovi potom volali kamarádi a on přišel. O napadení obžalovaného bratry [anonymizováno] a panem [příjmení] nic neví. Když byla na hřišti, tak tam byli a nevěděla, jestli odešli. Neviděla nikoho odcházet ani přicházet. V pracovní neschopnosti byla od 8. 6. do 31. 7. 2020 a pak šla do práce. Když se dozvěděla výsledky DNA, vzala si dovolenou a překvapilo jí, že se jeho DNA nenašlo tam, kde se mělo najít. Byla z toho špatná. Vyhledala v [obec] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] a docházela k paní [příjmení]. Dochází tam i teď. Po tom skutku trpěla nespavostí, pořád se hodně klepala a nejedla. Zamykala se, což vlastně

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

dělá dodnes a bojí se sama ven. Pracuje jako [anonymizováno]. Pokud jde o intimní život s manželem po té události, tak nějaký čas trvalo, než se odhodlala. Neví, jak dlouho, ale určitě v řádu měsíců. Sestru od té doby potkala jen jednou, když šla z krámu a celá se rozklepala a nemohla dýchat. Obžalovaného potkala v autě, když šla s kamarádkou na procházku, on seděl vedle sestry a kamarádka říkala, že mu odezírala ze rtů, a že řekla, „krávo“. Rozhazoval rukama a poškozená se rozklepala. V současné době se nestýkají, předtím se navštěvovali. Pokud obžalovaný hovořil o nevěře jejího manžela, dá se říci, že možná krizi měli, tak se svěřila sestře, se kterou měla normální vztah. Výslech svojí nevlastní sestry [jméno] [příjmení] - [příjmení] navrhla proto, že když se jí to stalo, tak za pár dní za ní přišli s tátou a jeho družkou a paní [příjmení] říkala o tom orálním sexu těsně předtím, než to udělal poškozené. Sestra se jí svěřovala pořád, také ji nutil k takovému sexu. Nemá důvod si výpověď proti obžalovanému vymyslet, ani neví o žádné zášti vůči obžalovanému ze strany bratrů [anonymizováno] a pana [příjmení]. Neví o tom, že by se obžalovanému někdo mstil poté, co se to stalo. Poškozená bydlí asi 15 minut od hřiště, stejným směrem jako obžalovaný. Kdyby šla domů, šla by okolo jeho baráku, protože to je kratší, ale mohla by jít i jinými uličkami. Byla na oslavě 30. narozenin [jméno] [příjmení], byla tam i její kamarádka [jméno] [příjmení]. Byla tam jenom její rodina, bylo to také na hřišti. Nevzpomněla si, za jak dlouho po té události. Odhadem za nějaké měsíce. Měla jedno pivo a byla tam jen chvilku. Paní psychologka jí doporučila, aby šla trochu mezi lidi, i manžel to říkal. Ona původně nechtěla jít, ale manžel říkal, že přijde na jiné myšlenky a byl tam s ní. Dále uvedla, že kluci volali manželovi, aby přišel a přinesl jí ponožky. Takže je přinesl. S policií byla jen v ponožkách. Potom policie vzala manžela domů a on jí přinesl boty. Událost ovlivnila vztahy v rodině, když poškozená chtěla, aby paní [příjmení] svědčila, tak se to celé nějak probořilo a už se nebaví ani s otcem. Ani je nechce vidět, protože se stýkají s obžalovaným. Poškozená nebyla dlouhou dobu ani u své babičky, které je 84 let, protože se bála, že se před ní neudrží. Pak za ní jezdila 1x za týden, 1x za 14 dní. Musela jí lhát a říkat, že se se sestrou nebaví, protože se pohádaly. Potom už to nevydržela a řekla jí to. Z domu vychází jen s manželem.

5. Prezentovaná výpověď poškozené svědkyně [jméno] [příjmení] je podporována celou řadou dalších dále uvedených důkazů, ať již důkazů listinných, svědeckých výpovědí a znaleckých posudků. Z úředního záznamu Policie České republiky ze dne [datum] (č.l. 2) je zřejmé, že poškozená oznámila na tísňovou linku v uvedený datum v 01:49 hodin, že byla znásilněna a nachází se na hřišti v [obec]. Na místo přijela hlídka Policie ČR a byla u ní, kromě jiného, provedena dechová zkouška na alkohol. V 02:17 hodin byla naměřena hladina 1,25 promile. Ze stejného úředního záznamu pak vyplývá, že u obžalovaného byla v 04:27 hodin naměřena hladina alkoholu v dechu 1,44 promile a v 04:56 hodin byla naměřena hladina alkoholu v dechu 1,75 promile. Tyto úkony ohledně obžalovaného byly činy po jeho zadržení, když z protokolu o zadržení osoby podezřelé (č.l. 16) je zřejmé, že obžalovaný byl zadržen v 04.20 hodin v místě svého bydliště a první dechová zkouška byla provedena tamtéž, druhá pak na OOP [obec]. Z protokolu o prohlídce těla (č.l. 96) je zřejmé, že prohlídka těla obžalovaného byla provedena dne 7. 6. 2020 v 06:15 hodin a na jeho těle byly zjištěny čerstvé oděrky a hematomy, svědčící o možném napadení. Toto je zřetelné i z připojené fotografické dokumentace (č.l. 98). V rámci tohoto úkonu byly také zajištěny stěry z pravé a levé ruky obžalovaného. Z protokolu o prohlídce těla (č.l. 167) vyplynulo, že prohlídka těla poškozené svědkyně [jméno] [příjmení] byla provedena [datum] v 09:05 hodin. Při tomto úkonu nebyla zjištěna žádná viditelná poranění, v levém uchu poškozené byla zadokumentována náušnice, která jak bude uvedeno dále, se shodovala s náušnicí nalezenou na místě činu. Pravé ucho měla poškozená v době prohlídky těla bez náušnice. V době úkonu měla obžalovaná na nohou sportovní plátěné boty zn. [anonymizováno] [anonymizováno] barvy, s [anonymizováno] logem a nápisem [příjmení] [příjmení] [anonymizováno]. Popsané je také zřetelné z fotodokumentace (č.l. 170). Poškozená byla následně podrobena ve [anonymizováno] nemocnici a.s. lékařskému vyšetření. Z lékařské zprávy ze dne 7. 6. 2020 (č.l. 176) vyplynulo, že jmenovaná byla přivezena Policií ČR pro podezření ze znásilnění. Zevní prohlídkou bylo zjištěno, že jednotlivé části jejího těla jsou bez exkoriací či pohmožděnin, gynekologickou prohlídkou pak bylo zjištěno, že pochva je bez známek

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

poranění či pohmoždění. Nebyly tedy zjištěny žádné známky násilí na těle poškozené a nelze posoudit, zda došlo k násilnému vniknutí do rodidel poškozené. Na žádost Policie ČR byl odebrán sterilním tamponem stěr ze zevních rodidel poškozené na přítomnost DNA případného pachatele a materiál byl odevzdán Policii ČR. Stěry zajištěné z obou rukou obžalovaného při prohlídce jeho těla a stěr z těla poškozené pak byly podrobeny příslušnému odbornému zkoumání. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, (č.l. 180) nebyla zjištěna žádná pro trestní řízení důležitá skutečnost. Situace na místě činu, tedy v domě obývaném obžalovaným, na adrese [adresa], byla zachycena v protokolu o ohledání místa činu (č.l. 4) a připojené fotografické dokumentaci (č.l. 6). Z tohoto důkazu vyplynulo, že v místnosti proti vchodovým dveřím byla na podlaze nalezena dámská náušnice se světlým kamenem, kterou při svém výslechu dne 8. 6. 2020 poškozená popsala a ztotožnila. Ve stejné místnosti byly v okolí křesla nalezeny sportovní boty zn. [anonymizováno] [anonymizováno] barvy s [anonymizováno] podrážkou, rovněž popsané a ztotožněné poškozenou. Nalezeny byly rovněž ponožky [anonymizováno] barvy s dvěma [anonymizováno] pruhy, jedna mezi oblečením položeným na nočním stolku a druhá mezi lůžkovinami na posteli. Tyto ponožky poškozená taktéž popsala a ztotožnila. Všechny uvedené věci tedy ztotožnila jako svůj majetek. Při popsaném úkonu bylo zadokumentováno dvoukřídlé okno v kuchyni, jehož pravé křídlo bylo otevřeno.

6. Z výpovědi poškozené svědkyně [jméno] [příjmení] a z v předchozím odstavci citovaných listinných důkazů je zcela evidentní, že poškozená musela být v bydlišti obžalovaného tak, jak to popsala, a přestože uváděné odborné vyjádření a lékařská zpráva nezjistily žádná viditelná poranění poškozené, a to jak zevní, tak gynekologickou prohlídkou, a nepotvrdily případnou shodu ohledně DNA obžalovaného na těle poškozené, pak je naprosto logické, že k popsanému jednání dojít muselo. Jinak totiž nelze vysvětlit nález osobních věcí v bydlišti obžalovaného v takových polohách, které byly zadokumentovány. K tomu přistupuje skutečnost, že poškozená tuto situaci velmi podrobně a opakovaně popsala, popsala také svůj útěk otevřeným oknem v kuchyni, poloha okna byla v době ohledání místa činu takto zadokumentována. Na základě takovýchto důkazů soud jednoznačně odmítá tvrzení obžalovaného, že se muselo jednat o jakýsi komplot, že poté, co pozbyl vědomí, byla celá situace na místě činu naaranžována zřejmě jím jmenovanými osobami ve snaze ho poškodit. V průběhu celého dokazování nebyl zjištěn žádný takový průběh a především motiv takovýchto osob, především pak poškozené svědkyně [jméno] [příjmení]. Opět je třeba připomenout, že obžalovaný na jednu stranu tvrdil, že si z průběhu večera až do svého údajného napadení nic nepamatuje, na druhou stranu byl schopen tvrdit, jaké intriky se proti jeho osobě měly odehrát.

7. Vzhledem k charakteru žalované trestné činnosti a vzhledem k ovlivnění obžalovaného alkoholem při spáchání žalované trestné činnosti, byl k jeho osobě zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (č.l. 109). Z jeho závěrů vyplynulo, že ambulantní psychiatrické vyšetření obžalovaného je plně postačující pro účely tohoto řízení a není třeba nařizovat pozorování v uzavřeném ústavu. Obžalovaný trpěl v době incidentu, tedy v červnu 2020, smíšenou poruchou osobnosti s rysy emočně nestabilními, impulsivními a dissociálními (tendence jednat neočekávaně a bez uvážení následků, sklon k výbuchům hněvu a neschopností kontrolovat následné chování, nestálá a nevypočitatelná nálada, nízká tolerance k frustraci a nízký práh pro uvolnění agrese) – [anonymizováno], dále akutní intoxikací alkoholem – [anonymizováno] a syndromem škodlivého užívání alkoholu – [anonymizováno]. V době vyšetření, tedy v listopadu 2020, obžalovaný trpěl smíšenou poruchou osobnosti s rysy emočně nestabilními, impulsivními a dissociálními, se stejnými projevy jako je uvedeno výše – [anonymizováno]. Obžalovaný netrpěl a netrpí žádnou sexuální deviací. Výše popsaná porucha osobnosti a ovlivnění alkoholem v době činu mohly ovlivnit jednání obžalovaného, mohly snížit ovládací a rozpoznávací schopnosti. V době páchaní činu byl kromě stále trvajících povahového nastavení a ovlivnění alkoholem bez dalších vážnějších psychiatrických poruch. V době páchaní trestné činnosti mohl i přes ovlivnění alkoholem rozpoznat nebezpečnost činu pro společnost. Obžalovaný nebyl v době páchaní trestné

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

činnosti intelektově defektní a věděl, že jeho případné jednání (tedy znásilnění) je společensky škodlivé a trestné. Udává, že si nepamatuje, že by se znásilnění své švagrové dopustil a nepamatuje se na žádné okolnosti. V době činu mohla být přítomna snížená kontrola reality, která vede ke zkreslení vnímání situace a obžalovaný ji hodnotí pouze z hlediska svých potřeb a přání. Vlastní, byť zkreslená, interpretace reality je pro chování jedince rozhodující. Obžalovaný má tendenci vnímat situaci zkresleně přes své emoční a osobnostní charakteristiky. Výpověď pak může být zkreslená těmito proměnnými a odráží spíše zkreslené vnímání reality obžalovaným, než to, co se skutečně událo. Rozpoznávací schopnost tedy byla snížena o 25%. Jeho osobnostní struktura je nezralá, objevuje se impulsivita, snížená schopnost regulovat chování v případě nahromadění stresových situací. Přítomna porucha osobnosti s emočně nestabilním a impulsivním chováním. Vzhledem k této poruše a vzhledem k ovlivnění alkoholu v době činu je možnost, že jeho ovládací schopnosti byly sníženy asi o 25%. V době spáchání trestného činu zcela jistě u obžalovaného nešlo o „patickou opilost“, která bývá popisována zcela výjimečně a při podání pouze nepatrného množství alkoholu. To není případ obžalovaného, který byl ovlivněn alkoholem v míře vysoké, čemuž odpovídá naměřená alkoholémie při zajištění policií a což obžalovaný sám popisuje ve výčtu toho, co na předešlé oslavě vypil. Obžalovaný měl v minulosti a také v době incidentu potíže se škodlivým užíváním alkoholu v tom smyslu, že se ve stavu opilosti hůře kontroloval, nedovedl ovládnout ataky agresivního chování. V době spáchání trestného činu byl opilý. Nejde u něho o stav závislosti na alkoholu, nepije pravidelně, nemívá abstinenční stavy z odnětí alkoholu. V současné době téměř abstínuje od alkoholu. Ve stavu střízlivosti primární zálibu v agresi nemá, nevyhledává rvačky, nebije bezdůvodně lidi kolem sebe, v minulosti se hodnotí jako impulsivitu hůře zvládající. Porucha osobnosti je dlouhodobějšího charakteru, obžalovaný jí trpěl před touto inzultací a bude jí trpět pravděpodobně i nadále. Jeho osobnostní struktura je nezralá, objevuje se impulsivita, snížená schopnost regulovat chování v případě nahromadění stresových situací. Z psychiatrického hlediska není nebezpečný pro společnost, proto není navrhováno ochranné psychiatrické nebo protialkoholní léčení. Je schopen účasti v trestním řízení, chápat jeho smysl a je schopen chápat smysl eventuálně uloženého trestu. V řízení před soudem znalec v hlavním líčení dne 23. 6. 2021 (č.l. 525) potvrdil uvedené závěry. Doplnil, že obžalovaný mohl celou situaci vyhodnotit jinak a pokud čin spáchal, mohlo to být motivem. Pokud jde o to, zda je agrese primárním znakem jeho osobnosti, tak nikoliv v tom smyslu, že by chodil po ulicích a tloukl lidi, že by byl nebezpečný z psychiatrického pohledu. Pokud je však ve stavu opilosti a je vyprovokován a je v nějakém stavu alkoholového opojení, tak pohotovost ke rvačce s nějakým kamarádem je vyšší. Neviděl bych v tom výjimku od jeho podobných lidí. Není tak agresivní, aby musel být zavřen v ústavu. Věděl, že když se opije, že bude opilý a že se nebude kontrolovat. Účinky alkoholu za dlouhá léta jeho užívání zná, ale není to tak, že by predikoval, že teď se opije a něco provede. Není osobou závislou, která by denně potřebovala alkohol, aby neměla abstinenční příznaky a mohla nějak fungovat. Vyšetření PPG nebylo nutné, a to nejen podle vyjádření obžalovaného při klinickém vyšetření, ale ani z jeho historie nikde není záznam, že by měl poruchu sexuální preference. Pokud bych se měl vyjádřit, není u něho chyba v sexuálním aktu, ale spíše ve fázi oslovování a sblížování. Pokud obžalovaný tvrdí opakovaně, že si na událost, která je popsána v obžalobě, nepamatuje, pak nelze určit, zda to uvádí pouze účelově, nebo si na to opravdu nepamatuje. Silně podnapilá osoba může mít tzv. alkoholické okénko, čili výpadek paměti, že si nepamatuje, co v následujících hodinách po požití alkoholu provedla. Některým lidem se to nestává vůbec a některým pořád.

8. Ze zmíněného znaleckého posudku je zcela zřetelné, že osobnost obžalovaného ve spojení s alkoholovým ovlivněním neskýtá záruku, že se obžalovaný nebude chovat agresivně. Je tedy osobou, která má dispozice k takovému jednání, tedy i k jednání, které je popsáno v obžalobě, resp. ve skutkové větě výroku rozsudku. Nelze přehlédnout, a bude to podrobněji uvedeno dále, že již před útokem na poškozenou se obžalovaný choval agresivně přinejmenším ke dvěma osobám, a to jak ke své partnerce, svědkyni [jméno] [příjmení], tak ke svědkovi [jméno] [příjmení].

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

9. V přípravném řízení byl také k osobě poškozené svědkyně [jméno] [příjmení] zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a odvětví psychologie, (č.l. 228, 233), který se zabýval zjištěním psychického stavu poškozené, zejména případných následků žalovaného jednání na její psychiku, a dále její možnou obecnou a specifickou věrohodností. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vyplynulo, že poškozená po žalovaném jednání dne 7. 6. 2020 onemocněla duševní poruchou, která se klinicky projevovala nejdříve jako akutní reakcí na stres – [anonymizováno] a rozvinula se do obrazu posttraumatické stresové poruchy – [anonymizováno]. Předem dnem 7. 6. 2020 byla duševně zdravá. Ke dni znaleckého vyšetření (toto se konalo 4. 9. 2020) znalkyní psycholožkou bylo konstatováno, že trpí posttraumatickou stresovou poruchou, která se projevuje tzv. flashbacky – což jsou dotírající živé vzpomínky na trauma a sny, vyhýbavým a zabezpečujícím chováním, zvýšenou citlivostí, obavami o sebe a děti, obavami z trvalých následků, ztrátou sebejistoty, vegetativními potížemi typu bušení srdce a stavy dušnosti. Jelikož v minulosti a ani před žalovaným jednáním nikdy netrpěla psychickými potížemi, je s pravděpodobností blížící se jistotě traumatická událost ze 7. 6. 2020 příčinou její současné duševní poruchy. V důsledku stavu strachu, úzkosti a dalších neurotických příznaků měla narušený spánek, chuť k jídlu, nebyla schopna se koncentrovat na práci, řízení motorových vozidel, stranila se společnosti, což trvá dosud, stejně jako zabezpečující chování (zamykání se doma), nebyla schopna chodit nakupovat, prožívala a prožívá strach o děti, rodinu, o svoji duševní integritu. Panuje obecný soulad názorů, že u posttraumatické stresové poruchy lze očekávat uzdravení přibližně 30% pacientů se v průběhu času spontánně uzdraví, u 40% přetrvávají různé příznaky, asi u 20% dojde ke zlepšení, ale přetrvávají středně těžké příznaky, a u 10% ke zlepšení vůbec nedojde. V malé části postižených může nastat chronický průběh, trvajících mnoho let a následně vést k trvalé změně osobnosti. O trvalých následcích se lze vyslovit až po dvou letech od traumatické události. U poškozené se předpokládá příznivější průběh pro její dobře fungující ochranné mechanismy. Poškozená anamnesticky, tj. před 7. 6. 2020, netrpěla duševní poruchou, chorobou, ani patičnými návyky. Její vztah k alkoholu nepřekračuje meze společenského úsu, s drogami nemá žádnou zkušenost, její schopnost správně vnímat zažívání skutečnosti a následně o ni vypovídat, nebyla v důsledku duševní poruchy snížena. V doplnku tohoto znaleckého posudku (č.l. 497) znalkyně uvedla, že dne 11. 5. 2021 provedla kontrolní vyšetření poškozené. Znalkyně měla k dispozici zdravotnické záznamy z průběhu psychologické péče (tyto měl soud také k dispozici, jak bude uvedeno dále). Při vyšetření uvedla, že od vyšetření 4. 9. 2020 se v jejím životě nic podstatného neudálo. Nedošlo k usmíření se sestrou, družkou obžalovaného. Je zraněna skutečností, že jí sestra nevěřila a naslouchá verzi svého druhu, kterou šíří po obci. Došlo k odcizení i s otcem, neboť ten na sestru trpí a často navštěvuje její rodinu. S babičkou je v kontaktu, té se svěřila a ta ji podporuje. Domnívala se, že je silná, ale přesvědčuje se o opaku. Znalkyně uvedla, že objektivně poškozená působí upraveně, ale utrápeně. Referovala symptomy, a to poruchy spánku, s vracejícími se obsahy přepadení, poruchy koncentrace, trvale zvýšené úzkostné očekávání, lekavost, strach ze setkání s obžalovaným, strach o děti, poruchy koncentrace a stavy úzkosti spojené s vegetativní symptomatikou – bušení srdce, dušností, slabostí svalstva, vyhýbavé a zabezpečující chování, ztráta radosti ze života. Vše svědčí pro přetrvávající posttraumatickou stresovou poruchu, bohužel bez známek ústupu intenzity příznaků přes psychotherapeutickou péči. Při extrémní úzkosti užívá benzodiazepiny. Vnímání není narušeno, myšlení koherentní, bez formálních a strukturálních poruch. Psychotické příznaky v klinickém obraze nejsou, nebyly zjištěny sebevražedné úvahy. Závěr byl tedy takový, že poškozená nadále trpí posttraumatickou poruchou – [anonymizováno]. V řízení před soudem v hlavním líčení dne [datum] (č.l. 555) znalkyně potvrdila uvedené závěry a doplnila, že manifestace posttraumatické stresové poruchy se může objevit až do šesti měsíců od traumatické události. U poškozené tato porucha byla přítomna v době vyšetření a trvala i v době druhého vyšetření. Jako těžkou poruchu ji lze vnímat po dobu pracovní neschopnosti, pak už byla středně těžká. Ze symptomů, který jí nejvíce obtěžoval, byl hlavně strach o děti, o dceru, aby něco podobného v životě nezažila. Pak to bylo zabezpečující chování, že se zamykala, izolovala se od společnosti a na nákupy chodila s manželem. Vyhýbala se

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

situacím, kdy by mohla potkat útočníka. Problém byl i její odcizení se sestrou. Znalkyni bylo předestřeno tvrzení obžalovaného, že poškozená chodí sama na nějakou trasu [anonymizováno] walking, pak k tomu uvedla, že jsou lidé, kteří odmítají nějakou intervenci a může to brát i jako trénink. Po dobu pracovní neschopnosti poškozené bylo omezení pro její obvyklý život nejtěžší, dalo by se to přirovnat k těžké újmě na zdraví. Znalkyni byly dále předloženy fotografie předložené při stejném hlavním líčení obhájcem obžalovaného (jsou založeny na č.l. 550-553), ze kterých je patrné, že poškozená se zúčastnila 1. 8. a 23. 8. 2020 určitých společenských akcí. K tomu znalkyně uvedla, že při vyšetření znalec vychází z toho, jaké má k dispozici písemné materiály a z toho, co vyšetřovaný uvádí. U poškozené nepředpokládá, že by šlo o trvalé následky, že by se porucha rozvinula třeba do změny osobnosti nebo trvalého neurotického stavu. Dále uvedla, že znalkyni zřejmě klamala, když uváděla, že nikam nechodí. V tom případě by neřekla, že se jedná o středně těžkou poruchu, ale lehkou, která má tendence k ústupu. Fotografie jsou dva měsíce poté, co už nebyla v pracovní neschopnosti. V ní však byla porucha závažná, nemohla chodit do práce, z medicínského hlediska to bylo těžké, když byla vyražena z pracovního procesu. Pokud akce na fotografiích byly ojedinělé, pak mohly přetrvávat obavy o dceru a rozkol v rodině, ale je vidět, že se snažila vplout do normálního stavu, protože z její anamnézy vyplynulo, že byla společenská. V době vyšetření dne 4. 9. 2020 poškozená tlumočila příznaky během pracovní neschopnosti. V době tohoto vyšetření byla porucha na rozhraní středně těžké a těžké, v době druhého vyšetření pak byla úroveň střední. Domnívá se, že na fotografiích se jedná o situaci, kdy tam míra rizikového chování byla minimální. Pokud by na takovou akci šla s manželem, dá se předpokládat, že je to bezpečnější situace a ona považovala to, že je chráněná. I když má člověk problémy a trauma, může se snažit takovou situaci překonat tím, že do té společnosti naopak vyjde. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, je zřejmé, že poškozená je ženou s mírně nadprůměrným intelektovým potenciálem, která vyrůstala po smrti matky se starší sestrou (družkou obžalovaného) převážně u mateřské babičky. Nebyla dostatečně emočně, mateřsky saturována, proto je ovlivnitelná a závislá na pozitivních emočních podnětech. Váží si svého rodinného prostředí včetně vztahu s manželem. V jejím prožívání dominují emoční prožitky nad racionálním vyhodnocením – občasné rizikové chování. Má snahu dobře vycházet s okolím, je k němu zvýšeně důvěřivá a závislá na jeho mínění. Je schopna vyššího soucítění s okolím – porozumění. Při ohrožení sebe a rodiny je schopna impulsivních až agresivních reakcí. Je iniciativní, cílevědomá, s dobře vyvinutou volní složkou. Dobře je v osobnosti zakotvena vnitřní kázeň. Preferuje rigidní a konzervativní životní styl. Osobností terén je psychastenický. O prožitém traumatu přetrvávají symptomy posttraumatické stresové poruchy, která se manifestuje hlavně do anxiozně fobických reakcí. Prokazuje se neurotická blokáda a potřeba ochrany od okolí. Ona sama bývá vůči mezilidským vztahům důvěřivá a naivní. Prožité stresové situace se projeví v jejích psychosomatických zdravotních potížích. Lži skóre je nízké, agravace psychických a fyzických traumat se nepotvrdila. Obecná věrohodnost poškozené je v normě, odpovídá všeobecným normám lži skóre. Specifická věrohodnost odpovídá prožité traumatické události. Sdělovala s pocitem viny, že se do takové situace vůbec dostala. Její reprodukce traumatu se shoduje s první výpovědí na Policii ČR. Nebyly zjištěny žádné tendence k agravaci kauzy ani nerealistické líčení detailů. Je obecně i specificky věrohodná. V době spáchání trestného činu měla zvýšenou hladinu alkoholu, což patrně bylo příčinou nižší ostražitosti a předvídání následků. Reprodukce traumatické události je věrohodná, uvádí ji opakovaně stejně i s detaily při dotazech znalkyň. Vnímala správně obavu, že násilnická reakce obžalovaného by se mohla stupňovat, a tak hledala klíčky, jak se z této situace vymanit. Hladina alkoholu nepřekonal strach o život. Vyšetřením nebyly prokázány konfabulační procesy, které by se v reprodukci traumatu objevily. Prožívá negativní vztah k dané věci. Jednak se cítí vina, že šla s obžalovaným hledat sestru a tím otevřela možnost ke spáchání trestného činu, jednak je v roli ponížené oběti, které se změnila kvalita života. Při popisování události se neodchylovala od popisu události primárně od prvního výsledku. Motivaci ke zkreslování události nebo jejich agravace se neprokázala. Nezachytily se ani pomstychtivé scénáře k poškození obžalovaného. Více jí vadí, že trauma jí připravil druh její sestry. Při žalovaném jednání se u ní objevil hlavně strach o

život a z brutálního fyzického napadení obžalovaným. Měla zprostředkovanou zkušenost s jeho agresivní povahou od její sestry, která mívala často modřiny, ale druhá nikdy neudala za domácí násilí. Ještě v době vyšetření dominoval strach o život, akutní stres byl silný. Odpor proti obžalovanému byl fyzicky nemožný kvůli jeho mohutné postavě, tak se snažila jej přemlouvat a vymýšlet si odchod na WC aby se zachránila. Cítila se bezmocná v jeho zajetí. V řízení před soudem znalkyně potvrdila své závěry v rámci hlavního líčení dne 23. 6. 2021 (č.l. 528). Doplnila, že poškozená měla dva měsíce po traumatu pracovní neschopnost, kdy nebyla schopna vůbec fungovat, pouze v domácnosti. Pak začala chodit do [anonymizována čtyři slova], v době vyšetření měla za sebou dvě psychoterapie a vzhledem k tomu, že se při nich ke všemu vracela, tak jí to rozhodilo a měla poruchy spánku. Proto jí poradili, aby je přerušila, protože měla poměrně velmi dobré zázemí v rodině. Obecně posttraumatická stresová porucha se usídí v emoční paměti, která je nevymazatelná. Když jí to něco připomene, tak se jí flashback bude vracet. Ale protože je matka a musí fungovat, tak se snažila sebrat všechny síly. V době vyšetření mohla fungovat z takových 50 – 60%. I této znalkyni bylo obhájcem předestřeno, že poškozená byla dne 1. 8. a 23. 8. 2020 na společenských akcích. K tomu znalkyně uvedla, že je důležité, s kým tam byla, zdali s manželem, nebo s lidmi, u kterých cítila ochranu. Ale pokud lékař vystaví dvouměsíční pracovní neschopnost, tak ví, co dělá. Je možné, že byla přemluvena k tomu, aby šla s nimi. Člověk zkouší jít na místo, kde prožil něco negativního, zkouší tam vydržet, nebo se zkouší chovat normálně. Domnívá se, že rodina se takto o ni starala, aby se úplně neuzavřela. Pokud bylo dále znalkyni obžalovaným předestřeno, že poškozená chodí určitou trasu sama s hůlkami, pak uvedla, že to je pro ni terapeutické. Ona obtížně nesla rozkol se svou sestrou. Pokud chodila okolo domu obžalovaného, pak je to možná takové, „volání krve“, že tam bydlí sestra s obžalovaným a dětmi a tak si troufla jít kolem. Velký význam by tomu nepřikládala. Při vyšetření jsou takové testové techniky, při kterých, když někdo bude lhát, tak se chytí. Předchozí vývoj poškozené byl traumatizován pouze tím, že jí zemřela matka. Určitá psychická labilita pochází z traumatu, že poškozené zemřela matka a vyrůstala se sestrou u babičky.

10. Obraz o psychickém stavu poškozené svědkyně [jméno] [příjmení] si soud mohl také učinit ze zpráv [anonymizována čtyři slova], ze kterých je zřejmé, že v něm absolvovala psychologickou péči pod dohledem klinické psycholožky Mgr. [jméno] [příjmení] (č.l. 185, 186, 489, 490, 491, 540, 541). Z nich je patrné, že návštěvy v tomto zařízení se konaly [datum], [datum], [datum], [datum], [datum], [datum] a [datum]. V psychologické péči tohoto institutu je poškozená od 29. 6. 2020 a šlo u ní o reakci na těžký stres, vykazovala i symptomy posttraumatické stresové poruchy. Při první návštěvě jí bylo doporučeno být v pracovní neschopnosti alespoň jeden měsíc. V lékařských zprávách jsou popisovány stejné symptomy jako v příslušném znaleckém posudku a bylo jí doporučeno stále pokračovat v psychologické a psychoterapeutické péči. Poslední návštěva se konala 16. 8. 2021 se závěry, že poškozená stále špatně spí, traumatická událost se objevuje ve snech. Bojí se usnout, bojí se chodit na místa, kde by mohla potkat obžalovaného. Téměř nikam nechodí sama, přetrvávají výkyvy nálad – plačtivost. Omezila kontakt s lidmi na veřejnosti. Při představě, že by se měla setkat s obžalovaným, se jí začne špatně dýchat, pocítuje tíseň na hrudi a objevují se záchvaty plačtivosti. Její emoční ladění je depresivní, je více unavená, hůře se soustředí, často myslí na traumatickou událost. Její kvalita života je aktuálně snížena. Pracuje se na zlepšení její adjustace, ale vzhledem k závažnosti traumatu, který prodělala, jde o dlouhodobý proces. Zmíněné znalecké posudky přesvědčily soud v tom směru, že svědecké výpovědi poškozené [jméno] [příjmení], jsou výpověďmi zcela přesvědčivými, které usvědčují obžalovaného [jméno] [jméno] ze spáchání žalované trestné činnosti. Kromě toho, že poškozená opětovně vypovídala neměnným způsobem, bez jakýchkoliv zásadních rozporů ve vylíčení skutkového děje, a její tvrzení byla zcela logická a byla podporována celou řadou výše uvedených listinných důkazů, pak zmíněnými znaleckými posudky, především tím psychologickým, vyšlo najevo, že její výpovědi lze považovat za věrohodné. Nebyl zjištěn žádný motiv, pro který by poškozená chtěla obžalovanému ublížit, například pomstychtivý scénář. Toto je umocněno i tím, že provedenými důkazy bylo zjištěno, že do té doby měla s obžalovaným, resp. s jeho rodinou, naprosto standardní rodinné

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

vztahy, které nebyly ovlivněny žádnou neshodou či svárem. Do jí vylíčeného skutkového děje zapadá i charakteristiky její osobnosti. Poškozená jako důvěřivá osoba, byť znala agresivní povahy obžalovaného, chtěla ochránit před jeho případným útokem svoji sestru, a proto šla s poškozeným do jeho bydliště, aby jí případně obžalovaný neublížil. Je zcela zřetelné, že vlivem alkoholu ztratila ostražitost, ovšem za situace, kdy nepočítala s takovýmto jednáním obžalovaného, se kterým nebyla poprvé o samotě. Jednotlivé podrobnosti jeho jednání líčí neměnně a je patrné, že především násilné prvky chování obžalovaného líčí stejným způsobem, aniž by postupem doby zvyšovala jejich intenzitu. Zcela reálně pak vzhledem ke své tělesné konstituci a tělesné konstituci obžalovaného vypovídala o nemožnosti jakékoliv obrany, a proto se uchýlila k jeho přemlouvání a vymyšleným konstrukcím, jako byl odchod na WC. Za této situace nemohl mít soud jakoukoliv pochybnost o věrohodnosti výpovědi poškozené, zvláště za situace, kdy se se svým traumatickým zážitkem ihned po něm svěřila některým svědkům na hřišti v [obec], a to opět způsobem konstantním, jak vyplývá z jejích výpovědí. Jak bude uvedeno dále, v souladu s jinými již provedenými důkazy, soud uvěřil též poškozené, pokud jde o její duševní poruchu, resp. její projevy a dobu jejího trvání, vzniklou v souvislosti s jednáním obžalovaného, tedy v souvislosti s traumatickou událostí ze dne 7. 6. 2020.

11. Svědkyně [jméno] [příjmení], matka obžalovaného, vypověděla v přípravném řízení (č.l. 248), že zná od mládí [jméno] [příjmení], která navštěvovala družku obžalovaného. O půlnoci ze dne 6. 6. na 7. 6. 2020 v [obec] na oslavě svědkyni její snacha [jméno] [příjmení] sdělila, že obžalovaný je tak ožralý, že vypadl z auta. Nabídla svědkyni, že pokud chce, může jet s nimi domů. V autě již čekala její vnučka s dětmi a její manžel. Svědkyně došla pro [jméno] [příjmení], zda chce jet už taky, protože obžalovaný nemůže stát na nohou. [jméno] [příjmení] nastoupila do vozidla. Z [obec] odjeli asi 5 až 7 minut po půlnoci. Pomáhala obžalovanému při chůzi po cestě domů, [jméno] [příjmení] šla před nimi. Asi 10 minut před 01:00 hodin volala obžalovanému, zda došli v pořádku, sdělil jí, že je všechno v pohodě. Poté přiběhla [jméno] [příjmení] a řekla jí, že s obviněným nebude, že se pohádali. Od obžalovaného se dodatečně dozvěděla, že [jméno] v průběhu večera volala poškozené a chtěla za ní na hřiště. [příjmení] [jméno] dál a mezitím volal obžalovaný, zda je [jméno] u něj, předala jí telefon a slyšela, jak jí říká, ať jde okamžitě domů, nebo si pro ni přijde. [jméno] mu řekla, že nikam nepůjde. Obžalovaný svědkyni vyprávěl, že kolem 01:07 nebo 01:10 hodin na něj přišli z toho hřiště. Když u ní po propuštění přebýval, přinesl župan, na němž byly nalepené suché klacky, a byla u něj natržená kapsa. Svědkyně župan vyhodila, obžalovaný se kvůli tomu zlobil, neboť to mohl být důkaz. Ten večer u svědkyně [jméno] usnula, poté asi za půl hodiny přišla poškozená s policistou, ale nesdělili jí, co se děje. Od obžalovaného se svědkyně dozvěděla, že když čekal na [jméno], uslyšel zvonek, když otevřel, zbili jej kumpáni, s nimiž poškozená ten večer pila. Obžalovaný mluvil o dvou osobách jménem [příjmení] a o nějakém [příjmení]. Když k ní ten večer svědkyně [jméno] [příjmení] přišla, tak měla nad levým okem takovou čárku, vypadalo to jako škrábanec. Pak jí to i otékalo. Na dotaz, co se stalo, svědkyně řekla, že se bouchla. Přišlo jí to, že se mohla uhodit třeba o botník, který mají v předsíni. Ona se každou chvíli o něco bouchne. Ví, že si občas se synem vypijí nějaký alkohol. Nikdy za ní [jméno] [příjmení] nepřišla, že by byla jejím synem napadena. Tu modřinu v autě neměla, měla jí, až když k ní přišla. Řekla, že se bouchla sama. Když se jí ptala, kde se bouchla, nedovedla odpovědět a jednou připustila, že jí to udělal obžalovaný. Říkala také, že se bouchla o botník, když chtěla z domova utéci. V řízení před soudem byla svědkyně vyslechnuta v rámci hlavního líčení dne 22. 6. 2021 (č.l. 519). V podstatě vypovídala shodně a doplnila, že na zmíněné oslavě měla i [jméno] [příjmení] vypito, ale k žádné hádce mezi ní a synem nedošlo, šla před nimi, když svědkyně táhla syna do kopce. Dále uvedla, že poškozená chodí pořád s hůlkami, a to sama, na [anonymizováno] k lesíku, kde jí vidí každý den neterž svědkyně. Je to asi 2 až 2,5 kilometru. Svědkyně ví, co povídala její neterž. Od té doby poškozenou potkala pouze jednou.

12. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl v přípravném řízení (č.l. 255), že obžalovaného blíže nezná, poškozenou zná přes jejího manžela, ale více se nestýkají. Svědek potvrdil, že byl od 22:00 až 23:00 hodin na hřišti, byl u ohně, kde se objevila poškozená. Tato neměla ponožky ani boty, byla viditelně

rozrušená a říkala, že se jí někdo pokusil znásilnit. Svědek vzal svou mikinu a zabalil poškozené nohy. Někdo poté zavolal policii. Svědek si nevybavil, v kolik hodin na hřiště poškozená přišla ani, zda měla nějaké poranění či roztržené oblečení. Říkala, že jí to měl udělat švagr.

13. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl v přípravném řízení (č.l. 261), že do dne incidentu obžalovaného vůbec neznal, poškozenou zná jako manželku dřívějšího kapitána fotbalového mužstva. Předmětný den probíhala na fotbalovém hřišti v [obec] po zápase tzv. dokopná. Zábava začala v odpoledních hodinách. Poškozená tam byla, někdy po půlnoci odcházela s nějakým mužem, její manžel to nebyl. Následně když byli u ohně, svědek zaregistroval poškozenou, která jednomu klukovi brečela na rameni, byla bosa a sdělovala, že ji znásilnil, byla hodně v šoku. Poškozená říkala, že šla k nim a tam ji měl napadnout, myslela si, že tam bude i ségra. Svědek si nevšiml na poškozené nějakého zranění či poškozeného oblečení. K dotazu svědek doplnil, že muž, s nímž poškozená odcházela, byl silnější postavy.

14. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl v přípravném řízení (č.l. 267), že obžalovaného i poškozenou zná z [obec]. Obžalovaného a jeho přítelkyni potkal, když šel s [jméno] [příjmení] na tzv. dokopnou na hřiště. Oni přijeli z oslavy v [obec], vystoupili na křižovatce, obžalovaný byl opilý, jeho paní s ním nechtěla jít. Svědek viděl, že šli domů. [jméno] [příjmení] se obžalovaného zeptal, kam jde, obžalovaný se otočil a napadl jej, svědka chytl a hodil jej do trávy. Jeho žena jej poté uklidnila a obviněný se jim začal omlouvat, více to neřešili. Svědek šel s obviněným, jeho paní šla asi 10 metrů před nimi, poté se rozloučili, jeho paní šla domů, obžalovaný stál se svědkem chvíli před plotem. Obžalovaný poté zašel domů a svědek pokračoval na hřiště. Následně asi za půl hodiny si svědek na hřišti všiml, že tam přišel obžalovaný a hledal svojí paní. Obžalovaný se bavil s poškozenou, která je sestrou jeho paní. Když se poškozená na hřiště vrátila, říkala, že ji chtěl obžalovaný znásilnit. Poškozená byla v šoku, uplakaná, říkala, že ji měl obžalovaný znásilnit a že měla vyskočit z okna. [příjmení] [jméno], přítelkyni obviněného, svědek na hřišti neviděl. Svědek dále doplnil, že když viděl obžalovaného přijet, vystoupil z auta se svojí paní, motal se, nikdo ho nepodpíral. V řízení před soudem svědek vypovídal v rámci hlavního líčení dne 22. 6. 2021 (č.l. 521) a potvrdil stejné skutečnosti. Doplnil, že když viděl obžalovaného vystoupit z auta, tak šel společně se svojí paní, od auta šly dvě osoby, nikdo jiný. Obžalovaný se motal, ale nepadal, nemusel se opírat. Svědek zná matku obžalovaného a nevzpomíná si, jestli jí tam potkal. Od té události několikrát potkal poškozenou, když jde do krámu, většinou jde s doprovodem, s manželem.

15. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl v přípravném řízení (č.l. 273), že obžalovaného zná asi od svých 15 let z fotbalu a z vesnice. Poškozená je jeho sousedka, znají se od malička. Na tzv. dokopné k němu přišel obžalovaný s poškozenou a ptali se, zda neviděl [jméno]. To bylo v době, kdy se zavřela hospoda, on šel pak domů. V kolik hodin to bylo, neví, ale v tu chvíli viděl poškozenou s obžalovaným stát u vrat do areálu fotbalového hřiště. V kolik hodin přišel obžalovaný na hřiště a jak zde byl dlouho, nevěděl. Proslýchá se, že obžalovaný bije svoji manželku a mělo se to prý stát i ten konkrétní večer. Ten večer měl obžalovaný napadnout i pana [příjmení], který to svědkovi říkal. Osobně u žádného napadení [jméno] [příjmení] ze strany obžalovaného nebyl, ale za těch 10 let jí viděl jednou až dvakrát, že měla v obličejí monokla kolem oka.

16. Svědek [příjmení] [příjmení] uvedl v přípravném řízení (č.l. 291), že obžalovaného zná od malička z vesnice, jsou kamarádi. Dne 6. 6. 2020 se po skončení zápasu konala na fotbalovém hřišti v [obec] tzv. dokopná. Byla tam i poškozená s manželem. Poškozenou registroval někdy kolem 19:00 hodin, poté až kolem půlnoci, kdy přišla za svědkem a řekla mu, že ji obžalovaný chtěl znásilnit. Byla v šoku, vyděšená, na nohou neměla boty a měla obráceně kalhoty, zapínání na zadku. Myslí si, že neplakala, ale byla v šoku. Viditelného zranění si na ní svědek nevšiml. Byl u toho i [příjmení] [příjmení] a asi další lidé. Poškozená jim sdělila, že ji obžalovaný zalehl na posteli, ona mu řekla, že má menstruaci, což ho nezajímalo, tak si vymyslela, že chce na záchod a on ji pustil. Obžalovaný seděl nahý na posteli a poškozená utekla oknem. Poškozená na hřiště přišla kolem 01:00 hodin, její manžel tam už nebyl. Svědek si obžalovaného na tzv. dokopné nevšiml. Svědek uvedl, že kolem 04:00 hodin spolu s panem [příjmení] procházeli kolem domu obžalovaného, kde

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

stál manžel poškozené a poškozená. Obžalovaného zde neviděl, policisté na místo přivezli přítelkyni obžalovaného, u které si všiml monoklu v obličejí. Pokud by se měl vyjádřit k obžalovanému, tak se později dozvěděl, ale nevědě od koho, že šel hledat svoji přítelkyni [jméno]. Ten večer měla od něho utéci už poněkolikáté. Dozvěděl se ještě od [jméno] [příjmení], že se [jméno] měla svěřit [jméno] [příjmení], že ten den po ní chtěl obžalovaný orální sex, a když viděl poté tu modřinu, tak si to dal do souvislosti. Od té doby mluvil s poškozenou jen jednou u nich na zahradě, snažil se jí pomoci, aby šla mezi lidi. Prohodili o té věci pár slov, ale bylo vidět, že není ve své kůži. Byla zaražená, nemluvila. Jindy je to veselý člověk, teď se vůbec nebavila. Přišlo mu, že se snažila postávat dále, aby se stranila kolektivu. V řízení před soudem byl obžalovaný vyslechnut v hlavním líčení dne 18. 10. 2021 (č.l. 558). Doplnil, že když přišla poškozená na hřiště, byla v šoku, klepala se. Nemyslí si, že by měla k obžalovanému špatný vztah, protože její sestra s ním žije a jako sestry měly hezký vztah. Ví, že se obžalovaného vždycky zastávala, protože on svoji přítelkyni mlátil, to se říkalo po vesnici. Obžalovaný je člověk násilnické povahy, který se k ženám nechoval slušně. Když se napije alkoholu, tak má většinou problémy s každým. Pokud jde o účast poškozené na společenských akcích od té události, tak málokdy s nimi někam šla. Pokud ano, byla tam s manželem a od něho svědek ví, že chce být doma. Naposledy viděl poškozenou asi před měsícem na společné večeři. Dříve si s nimi chodila po fotbale třeba sednout. Od té doby si myslí, že nebyla ani jednou. Obžalovaného nenapadl.

17. Svědkyně [jméno] [příjmení], družka obžalovaného, vypověděla v přípravném řízení (č.l. 301), že s ním žije ve společné domácnosti zhruba 5 let v rodinném domku v [obec]. Mají spolu pětiletou dceru [jméno] a ještě šestnáctiletého syna. Dne 6. 6. 2020 byla s obžalovaným a dětmi na rodinné oslavě v [obec]. Přijeli tam kolem 17:00 hodin a odjížděli kolem 00:30 hodin. Svědkyně neví, kolik alkoholu tam obžalovaný vypil, ale když odjížděli, viděla, že se obžalovaný motá, nemohl ani chodit, jeho matka mu pomáhala při cestě k její bytovce. Když se po cestě od jeho matky odpojili, šla s obžalovaným sama kousek před ním, byla v tu chvíli asi našťvaná, protože na oslavě chtěla ještě zůstat. Neví, kolik bylo hodin, když dorazili domů, děti byly u jejích rodičů. Obžalovaný jí říkal, že ona stejně čeká, až usne, a potom že půjde na hřiště, kde je tzv. dokopná. Svědkyně tam jít nechtěla, ani nevěděla, že dokopná je. Doma začala hádka, obžalovaný si myslel, že jí cestou volala poškozená a o to tam šlo. Začali se dohadovat, obžalovaný byl sprostý, proto si říkala, že tam raději nebude a půjde k babi. Obžalovaný telefonem mluvil se svou matkou, ptala se ho, zda je vše v pořádku, kdy svědkyně se mezitím oblékla a odešla z domu. Šla k babi [příjmení], říkala jí, že na ní byl obviněný sprostý a nadával jí do kurev. Obžalovaný volal svoji matce, ta mu řekla, že tam svědkyně je, obžalovaný svědkyni sdělil, že má přijít domů nebo si pro ni přijde. Obžalovaný nedorazil a svědkyně si šla lehnout. Za necelou půlhodinu zvonil zvonek, stál tam policista se sestrou svědkyně, kdy policista chtěl, aby šla svědkyně s ním, že se u svědkyně doma něco stalo. U bydlíště svědkyně byli [jméno] [příjmení], manžel poškozené, dále [příjmení] [příjmení] a [příjmení] [příjmení]. Svědkyně zůstala stát v chodbě, v obývacím pokoji viděla čísla označující stopy, alkohol vyndaný z ledničky, na posteli shrnuté prostěradlo a botu poškozené. Policista svědkyni oznámil, že obžalovaný měl znásilnit poškozenou, svědkyně se na ní otočila a řekla jí, že si snad dělá prdel, přičemž poškozená začala brečet a říkat, že ne, že si prdel nedělá. Dále svědkyně uvedla, že ten první moment první dva nebo tři dny poškozené – své sestře věřila, do té doby, než se prokázalo, že v ní nic nebylo, že je čistá, že se nenašly žádné stopy po penisu nebo prstech. Obžalovaný dle svědkyně, když se napije více alkoholu, není schopen pohlavního styku, neboť má problém s erekcí. Nemohl nic udělat ani prsty, protože na poškozené se nenašly žádné stopy ani DNA obžalovaného. Poškozená se jako znásilněná moc nechovala, druhý den objela všechny jejich příbuzné a řekla jim, co se stalo. S poškozenou se svědkyně nestýká. Asi po dvou týdnech poškozená hrála dívčí fotbal a další týden byla na nějaké oslavě, z níž měla na facebookovém účtu fotky, které byly následně smazány. Poškozená se zúčastnila více takových akcí, dle svědkyně se takto obět' znásilnění nechová. K dotazu svědkyně potvrdila, že při cestě od bydlíště matky obžalovaného v noci po oslavě potkali [jméno] [příjmení] a dalšího kluka. Obžalovaný na ně něco hulákal a strčil do [jméno] [příjmení], kdy tento spadl na zem. Svědkyně dále potvrdila, že při odchodu k matce obviněného

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

doma nechala kabelku a telefon, neboť domov opustila rychle, kdy využila toho, že obžalovaný telefonoval se svou matkou. Dále potvrdila, že s obžalovaným se hádají často, ze společného bydlíště většinou odchází obžalovaný, kdy přespává u své matky. Dále uvedla, že ji obžalovaný párkrát uhodil, nebylo to vždy bezdůvodně, byla opilá a rýpavá. Svědkyně dále potvrdila, že do stíhaného incidentu měla se svojí sestrou velice dobrý vztah, tato k nim chodila každý pátek nebo sobotu na návštěvu, vzájemně se svěřovaly. Po stíhaném incidentu již v kontaktu nejsou. Obžalovaný poškozenou často doprovázel, když odcházela z návštěv u svědkyně. Když přišla k paní [příjmení], měla modřinu přes oko, asi pravé, neví, jak k tomu zranění přišla. Ten večer byla opilá. Byt opouštěla narychlo, mezitím, co obžalovaný telefonoval. Byl agresivní a sprostý a ten večer jí nutil k orálnímu sexu, což předtím nevedla, asi kvůli tomu, že chtěla z domu co nejrychleji odejít. Říkal, „at' mu ho vykourí“ a dával jí hlavu dolů, byly to náznaky, žádné násilí u toho nebylo. V řízení před soudem byla svědkyně vyslýchána v rámci hlavního líčení dne 22. 6. 2021 (č.l. 521). Svědkyně využila svého práva dle § 100 odst. 1 trestního řádu a odmítla ve věci vypovídat.

18. Svědek [příjmení] [příjmení] uvedl v přípravném řízení (č.l. 320), že obžalovaného zná asi 20 let z [obec], je to pro něho cizí člověk, poškozená je jeho spolužačkou ze základní školy. Svědek potvrdil, že byl na tzv. dokopné v areálu fotbalového hřiště, bavil se s [jméno] [příjmení] a přiběhla k nim poškozená bez bot a bez ponožek. Říkala něco v tom smyslu, že ji měl obžalovaný znásilnit a že musela vyskočit z okna. Pan [anonymizováno] poškozené půjčil mikinu, aby jí zabalil nohy. Svědek si myslí, že obžalovaný v areálu hřiště byl, s někým se tam bavil. Svědek z tzv. dokopné odcházel kolem 02:00 až 03:00 hodin, šel sám domů. Svědek o obžalovaném uvedl, že bije svoji přítelkyni, osobně jednou viděl, jak ji táhl za vlasy od vrátek do domu. V den incidentu viděl na přítelkyni obžalovaného nějaké poranění nad okem, měla to místo oteklé. V řízení před soudem v rámci hlavního líčení dne [datum] (č.l. 560) svědek uvedl stejné skutečnosti a doplnil, že po příchodu na hřiště byla poškozená rozrušená a plakala. Podrobnosti o znásilnění neříkala. Na dotaz uvedla, že volala policii. Je vyšetřován za napadení obžalovaného, který tvrdí, že ho svědek s panem [příjmení] napadl. Pravda to není. S manželi [příjmení] se svědek občas stýkal. Po 7. 6. 2020 se poškozená změnila, byla zamlklá, dlouho nikam ven neviděla, dlouho ji neviděl. Pokud někam šla, pak s manželem. Svědek ji potkával na ulici nebo u krámu, tak dvakrát, třikrát. Nakupovala většinou s dětmi. Byla také na fotbalovém zápasu na hřišti v roce 2020. Poškozená občas chodí s trekingovými holemi.

19. Svědek [příjmení] [příjmení] vypověděl v přípravném řízení (č.l. 325), že obžalovaného zná pouze od vidění, poškozenou zná jako manželku spoluhráče fotbalu [jméno] [příjmení]. Začátkem června 2020 hráli fotbalový zápas a následně někdy od 19:00 hodin měli na hřišti v [obec] akci. Kolem půlnoci, kdy hospoda byla již zavřená, zaregistroval nějaký povyk u prvního stolu nejbližší k hospodě. V hloučku asi 10 lidí si všiml poškozené, která seděla u stolu a byla ubrečená, blíže ke stolu nešel. Následně po příjezdu policie mu někdo řekl, že ji měl znásilnit obžalovaný. Obžalovaného svědek během dne ani večer na hřišti neviděl. Kolem 23:00 hodin k ohni přišel [jméno] [příjmení] a svědkovi sdělil, že jej po cestě bezdůvodně napadl obžalovaný.

20. Svědkyně [jméno] [příjmení], nevlastní sestra poškozené a [jméno] [příjmení], uvedla v přípravném řízení (č.l. 331), že o celé záležitosti ví pouze z doslechu. Občas se setkala s poškozenou, když přišla na návštěvu k [jméno] [příjmení]. S obžalovaným nikdy neměla žádný konflikt. Dále uvedla, že se jí [jméno] [příjmení] nesvěřila s tím, že by večer před stíhaným incidentem po ní obžalovaný chtěl orální sex. Tuto skutečnost slyšela v rámci řeči kolujících po [obec]. Tuto skutečnost řekla poškozené. Ta po ní chtěla, aby šla v tomto směru svědčit, ale svědkyně řekla, že to nemůže, že neví, jestli je to pravda, že to jsou věci, které zaslechla. Potom, co se to mělo stát, mezi obžalovaným a poškozenou, tak měla [jméno] [příjmení] v obličeji okolo jednoho oka modřinu a říkala, že se jí to stalo asi o dveře. V řízení před soudem v rámci hlavního líčení dne 18. 10. 2021 (č.l. 562) uvedla shodné skutečnosti a doplnila, že její sestra paní [příjmení] si nikdy neztěžovala, že by jí obžalovaný fyzicky nebo verbálně napadal. V současné době se s poškozenou vůbec nevidá. Asi je na svědkyni uražená. Nemá zájem ani, aby se přišla podívat za

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

tátou. Poslední kontakt s ní měla svědkyně asi před rokem. S [jméno] [příjmení] v kontaktu je, protože ona bydlí nyní s rodiči a svědkyně je jednou týdně navštěvuje.

21. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl v přípravném řízení (č.l. 341), že obžalovaného zná od vidění z [anonymizována dvě slova]. Dne 6. 6. 2020 se na hřišti v [obec] konal fotbalový zápas, který končil kolem 18:00 až 19:00 hodin. Po zápase probíhala zábava, kdy někdy kolem půlnoci, když stál s přáteli u ohně, si všiml poškozené, která přiběhla na hřiště, byla hodně rozrušená, byla bosa a plakala. Svědek se jí ptal, co se jí stalo, zda něco s [jméno] (jejím manželem). Poškozená odpověděla, že mu utekla, ale že s [jméno] se nic nestalo. Říkala jim, ať zavolají policii. Svědek rovněž zavolal manželovi poškozené, aby přišel zpět na hřiště a přinesl poškozené něco na obutí. Mezitím, co se snažil dovolat [jméno], tak si myslí, že se zavolala policie, hovor se předal přímo poškozené. Po chvíli na místo přijela policie, s poškozenou tam byli lidé, kteří jsou k ní věkově blíže než svědek a lépe ji znají. S poškozenou zůstal [příjmení] [příjmení], [příjmení], [příjmení] [příjmení] a mezitím přišel i její manžel. Svědek si nevybavil, zda poškozená na sobě měla nějaké zranění. Poškozená jim vyprávěla, že mělo dojít k pokusu znásilnění, že se měla vyvléci obžalovanému. Svědek si nedokázal vybavit, zda na hřišti viděl poškozenou dříve, než přiběhla bosa. Ohledně obžalovaného svědek uvedl, že tento se na hřišti mihnul předtím, než přiběhla poškozená.

22. Svědek [jméno] [příjmení], manžel poškozené, vypověděl v přípravném řízení (č.l. 351), že dne 6. 6. 2020 měli na hřišti v [obec] tzv. dokopnou, která následovala po fotbalovém zápase, kdy se hrálo od 17:00 do 19:00 hodin. Potvrdil, že poškozená přišla za ním, neví přesně v kolik hodin. Svědek v průběhu večera popíjel pivo, poškozená podle něj pila také jenom pivo. Zábava probíhala v hospodě a venku, seděli i u ohně. Svědek si všiml, že na hřiště přišel obžalovaný přezdívaný „[anonymizováno]“. Svědek si jej moc nevšiml, ví, že na hřiště přišel sám. Obžalovaný poté odcházel s poškozenou, svědek neví, v kolik to bylo hodin. Poškozená mu neoznamovala, že odchází, všiml si toho náhodou. Svědek poté odešel domů, šel sám. Po chvíli mu zazvonil telefon, kdy mu volal [jméno] [příjmení] a sdělil mu, aby se okamžitě vrátil na hřiště a přinesl s sebou manželce ponožky. Když šel svědek na hřiště, všiml si obžalovaného, jak leží mezi vrátky na zahradě. Na hřišti seděla manželka na bobku, byla v šoku a plakala, byli u ní ostatní kluci. Svědek se dozvěděl, co se stalo, předal jí ponožky, ale boty na nohou neměla. Řekla mu, že ji znásilnil, kdy mluvila o [jméno] nebo o „[anonymizováno]“, přitom plakala, žádného viditelného zranění si na ní nevšiml. Celá se trásla a říkala, že od něj z bytu utekla oknem, protože bylo zamčeno a klíče ve dveřích nebyly. Všechno tam nechala. Na místo přijela policie, obžalovaného našli v jeho domě, jak spí na gauči, poté sháněli [jméno] [příjmení], kterou našli u paní [příjmení] a přivezli na místo. [jméno] [příjmení] byla dle svědka jako zmlácená, kolem jednoho oka měla červené kolo. Poškozená svědkovi následně sdělila, že s obžalovaným z fotbalového hřiště odešla kvůli tomu, že hledal její sestru [jméno] [příjmení] [jméno] tom, co se v domě obžalovaného mělo stát, si přečetl z dokumentu poškozené. První měsíce se o tom vůbec nechtěla bavit, skoro nefungovala, pořád na to myslela, stále se klepala. Aby situaci zvládala, brala prášky, „na nervy“ a léky na spaní. Poškozená často plakala, do zaměstnání nechodila, navštěvovala psycholožku. Dle svědka byl vztah poškozené a její sestry [jméno] [příjmení] hodně blízký, poškozená ji navštěvovala skoro každý týden většinou v pátek. Po stíhané události se obě za přítomnosti svědka potkaly jednou, když se ani nepozdravily. Poškozená to vnímá tak, že jí to [jméno] [příjmení] dává za vinu. K chování poškozené svědek doplnil, že na začátku to bylo nejhorší, poté, kdy začala chodit do práce, se to zlepšilo, ale všude jí musí doprovázet. Buď musí jít nakoupit on, nebo jdou společně. [jméno] nebyla ani jednou. Poškozená předtím sportovala, chodila na túry s holemi, nyní má strach ze setkání s obžalovaným. Z počátku spolu neměli žádný sex, nyní je, ale nechce ji k tomu nutit. K dřívějším zraněním [jméno] [příjmení] svědek uvedl, že tato měla na těle již v minulosti, např. v létě, kdy k nim chodila do bazénu, viděl poranění v obličejí a na krku, kdy se sama svěřovala s tím, že to má od obžalovaného. Svědkovi nebylo divné, když z hřiště poškozená odcházela spolu s obžalovaným, neboť jsou v příbuzenském vztahu a poškozená si nikdy nestěžovala, že by na ní

obžalovaný něco zkusil. V řízení před soudem v rámci hlavního líčení dne 18. 10. 2021 (č.l. 523) svědek vypovídal naprosto shodně jako v přípravném řízení a doplnil, že pokud jde o současný psychický stav poškozené, jakmile se něco děje s touto kauzou, tak je nervózní, začne se trást, bere prášky na spaní a na nervy. Stačí, když se něco dozví v souvislosti s tímto případem nebo s rodinou. Sexuální soužití se obnovilo řádově po měsících. Obžalovaný má pověst, že když se napije, tak je agresivní, svědek to sám několikrát zažil. Manželka v žádném případě neměla důvod ho krivě obvinít, vycházela s ním dobře. Manželka chodila s hulkami, v současné době po té události má strach, aby ho někde nepotkala. Pokud bylo tvrzeno, že manželka chodí každý den na nějakou trasu a chodí sama, tak o tom nic neví. V současné době chodí manželka do práce na ranní směny, pak tráví čas spolu. Nakupovat chodí společně. Policie vlezla do domu obžalovaného oknem, dveře byly zavřené, okno bylo otevřené v kuchyni. Nevěděl, zdali policie nějak manipulovala s květináči. Když šel po příjezdu policie s manželkou k domu obžalovaného, obžalovaného tam neviděl.

23. Nad rámec již vyřčeného o důkazech ve vztahu k vině obžalovaného je třeba doplnit, že všechny shora uvedené důkazy, které byly převážně shromážděny v přípravném řízení, soud provedl hlavní líčení postupem dle § 2 odst. 5 trestního řádu a zhodnotil je způsobem, který mu ukládá § 2 odst. 6 trestního řádu. Na základě skončeného důkazního řízení dospěl k závěru, že vina obžalovaného [jméno] [jméno] ve smyslu podané obžaloby, resp. ve smyslu skutkové věty výroku tohoto rozsudku, byla bez jakýchkoliv pochybností prokázána. Jak již bylo několikrát uvedeno, obžalovaný uváděl, že si nic nepamatuje, na druhou stranu byl přesvědčen, že poškozenou neznásilnil a že její výpověď, kterou je obviněn z této trestné činnosti, je jakýsi komplot poškozené a některých dalších jím uváděných osob. Tato obhajoba nemůže obstát. Předně obžalovaný je podle výsledků dokazování osobu, která má sklony k agresivitě, vzhledem ke své osobnostní struktuře, zvláště pak pod vlivem alkoholu. Je nesporné, že v inkriminovaný den se agresivně choval, kdy fyzicky napadl svědka [jméno] [příjmení] a pokoušel se přinutit svoji partnerku, svědkyni [jméno] [příjmení], k orálnímu sexu, hrubě jí nadával, což bylo důvodem jejího odchodu ke svědkyni [jméno] [příjmení]. Nelze také vyloučit, že vzhledem k objektivně zjištěnému zranění své partnerky tuto mohl fyzicky napadnout. Jeho agresivní jednání v inkriminovanou dobu vyvrcholilo tím, že zaútočil na poškozenou svědkyni [jméno] [příjmení] způsobem popsáním ve skutkové větě výroku rozsudku. Také její osobnostnímu uspořádání odpovídá to, že šla s obžalovaným, od kterého nečekala jakýkoliv útok, hledat svoji sestru, neboť měla obavu, a to po předchozích zkušenostech, že by jí mohl ublížit. Poškozená opakovaně popsala podrobně jednání obžalovaného včetně zásadních detailů, opakovaně a bez jakýchkoliv rozporů se svěřila po svém útěku některým z výše uvedených svědků. Pokud na místě zanechala své osobní věci, pak to svědčí o rychlém opuštění bydlíště obžalovaného, a to z jediného důvodu, z důvodu jí popisovaného jednání. Provedenými důkazy nebyl zjištěn žádný například pomstychtivý scénář poškození obžalovaného, s dalšími výpověďmi si poškozená nepřidávala intenzitu či druh násilí. Za takové situace nemohl soud učinit jiný závěr, než takový, jaký o vině obžalovaného vyjádřil ve skutkové větě výroku rozsudku. Podle názoru soudu byl provedenými důkazy prokázán i následek traumatizujícího jednání obžalovaného, kterým je posttraumatická stresová porucha poškozené. Soud měl k dispozici závěry obou citovaných znaleckých posudků a výpovědi obou znalkyň v hlavním líčení. Byť znalkyně psychiatricka po předložení fotografií ze společenských akcí, kterých se poškozená účastnila, korigovala své závěry o závažnosti posttraumatické stresové poruchy, pak je třeba zdůraznit, že povaha, délka trvání a intenzita posttraumatické stresové poruchy jako duševní poruchy je otázkou expertní, takže ji vymezí znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, skutečnost, zdali se jedná o těžkou újmu na zdraví ve smyslu trestního zákoníku, je však otázkou právní, která musí být zodpovězena na základě provedených důkazů a rozhoduje o ni soud. Pokud tedy poškozená byla od 8. 6. 2020 do 30. 7. 2020 v pracovní neschopnosti a posttraumatická stresová porucha se projevovala tak, jak je zřejmé ze znaleckých posudků, z jejich výpovědí a z výpovědi jejího manžela, svědka [jméno] [příjmení], pak je zcela evidentní, že nejméně po dobu pracovní neschopnosti, resp. po dobu nejméně do prvního vyšetření dne 4. 9. 2020, tato duševní porucha velmi významně ovlivnila dosavadní způsob života poškozené, a to způsobem, který je vyjádřen ve skutkové větě

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

výroku tohoto rozsudku. Nic na tom nemůže změnit ani skutečnost, že se poškozená podle fotografií zúčastnila dvou společenských akcí v [obec]. Z přiložených fotografií nelze vypožorovat, jak se subjektivně cítila a v souladu se závěry znaleckých posudků je třeba konstatovat, že pokud tam byla s manželem (což byla), a pokud byla ve společnosti osob, se kterými se cítila bezpečně, pak tyto ojedinělé akce se nemohly promítnout do objektivních zjištění ohledně příznaků posttraumatické stresové poruchy. Především v tomto směru se obžalovaný [jméno] [jméno] snažil poškozenou očernit a zpochybnit její onemocnění. Nelze také přehlédnout, že poškozená od 29. 6. 2020 nejméně do 16. 8. 2021 je v odborné péči [anonymizováno 5 slov] a urovnání jejího psychického stavu bude dlouhodobou záležitostí. Je potřeba také připomenout doplněk znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ze kterého je patrné, že znalkyně vyšetřila poškozenou ještě 11. 5. 2021 a uzavřela nezměněnou psychiatrickou diagnózu s tvrzením, že vše svědčí pro přetrvávající posttraumatickou stresovou poruchu, bohužel bez známek ústupu intenzity příznaků i přes psychoterapeutickou péči. Takováto porucha přeci neznamená, že poškozená musela zcela „vypnout“, ale musela nějakým způsobem fungovat přinejmenším jako matka nezletilých dětí, když z důkazů je zřejmé, že některé další činnosti, které byly součástí jejího běžného života, nezvládala. A pokud se pokusila zúčastnit ve společnosti svého manžela či známých lidí některé společenské akce, resp. se jí zúčastnila, pak jí to nelze přikládat k tíži, že se pokusila zapojit do normálního způsobu života, do svých společenských aktivit jako dříve. Z předložených fotografií, jak již bylo řečeno, nelze vypožorovat, jak se přitom cítila, a jaký duševní stav tyto společenské akce následně vyvolaly. Jak bude řečeno dále, je soud toho názoru, že objektivně zjištěná duševní porucha – posttraumatická stresová porucha – po stránce právní naplnila kritéria těžké újmy na zdraví, tak jak to předpokládá příslušné ustanovení trestního zákoníku.

24. Pokud soud dospěl k závěru, že jednání popsaného v obžalobě, resp. ve skutkové větě výroku rozsudku se dopustil obžalovaný, který je trestně odpovědný, pak soud také musel určit, zda se jedná v tomto případě o jednání trestné. V souvislosti s právní kvalifikací jednání obžalovaného je třeba uvést, že ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku lze trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojení uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Ve smyslu těchto ustanovení trestního zákoníku dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu uvedeného ve výroku tohoto rozsudku. V konkrétním případě jde o zvlášť závažný zločin podle § 14 odst. 3 trestního zákoníku, neboť podle tohoto ustanovení jsou zvlášť závažnými zločiny ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let. Jednání obžalovaného, které je popsáno ve skutkové větě výroku rozsudku, lze kvalifikovat jako závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, neboť obžalovaný násilím a pohrůzkou násilí donutil jiného k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví. K jednotlivým znakům tohoto trestného činu je třeba uvést následující. Objektem trestného činu znásilnění je právo člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku tohoto trestného činu je kterýkoliv člověk. Pohlavním stykem je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného, či odlišného pohlaví. Pohlavní styk při tomto zákonném vymezení zahrnuje širokou škálu činností, jako například soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk (felaci či cunilinctus), anální pohlavní styk (coitus analis), zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagině ženy, eventuálně jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů, ale obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy (coitus inter femora), osahávání genitálií ženy nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek (sactustupratio), tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu a podobně. Takto vymezené jednání směřuje

k pohlavnímu uspokojení pachatele, ale nezáleží na tom, zda k němu v konkrétním případě skutečně dojde. Při pohlavním styku je pachatele sám v osobním kontaktu s obětí a koná na jejím těle uvedené sexuální praktiky, anebo jde o vzájemné pachatelem vynucené jednání s poškozeným v sexuální sféře. Za násilí ve smyslu § 185 odst. 1 trestního zákoníku se považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilněné osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Pohrůžkou násilí se rozumí jak pohrůžka bezprostředního násilí, tak i pohrůžka násilí, které má být vykonáno nikoliv ihned, ale teprve v bližší nebo vzdálenější budoucnosti. K naplnění znaku násilí je nutno požadovat, aby šlo o takovou pohrůžku, z níž by bylo patrné, že násilí bude použito, nepodrobí-li se napadená osoba vůli útočníka. Donucením jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání jeho vážně míněného odporu nebo jeho podlehnutí při seznání beznadějnosti kladeného odporu, s ohledem na to, že mu pachatel za použití násilí nebo pohrůžky násilí nedal žádnou možnost odpor projevit. Výsledek násilí nebo pohrůžky násilí je, že taková osoba po vyjádření vážně míněného nesouhlasu a projeveném odporu upustí od dalšího vzdoru pro svoji vyčerpanost, zřejmou beznadějnost nebo z odůvodněného strachu, že pachatel svou pohrůžku uskuteční. Pokud tedy obžalovaný při své fyzické převaze použil proti poškozené násilí vylíčené ve skutkové větě výroku rozsudku, vyhrožoval jí zabitím a poškozená se snažila bránit způsobem uvedeným takto, pak znaky násilí, pohrůžka násilí a donucení byly zcela jistě naplněny. Obžalovaný uskutečnil styk s poškozenou, který lze považovat za jiný pohlavní styk, provedený způsobem srovnatelným se souloží. Při jeho realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože. Rozhodná je tedy srovnatelnost provedení, a proto musí být jiný pohlavní styk srovnatelný se situací, při níž dochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Jestliže se u soulože předpokládá současné spojení pohlavního orgánu muže a ženy, pak srovnat s ním lze situace, kdy do pohlavního orgánu ženy neproniká pohlavní úd muže, ale tato situace je simulovaná jiným mechanismem, například jazykem, prsty, jiným předmětem. Srovnatelný způsob se souloží zde spočívá v tom, že simulovaným mechanismem se navozuje situace stejná, jako když do vaginy ženy pronikne mužský pohlavní úd. To tedy znamená, že je tento mechanismus schopen vyvolat stejný účinek. Za takovéto jiné pohlavní styky lze považovat ty, které soud citoval výše. Pokud tedy obžalovaný olizoval přirození poškozené a zasouval jí do pochvy prsty, pak se jistě o takový pohlavní styk jedná. Po stránce subjektivní se jedná o úmyslný trestný čin, opětovně je z provedených důkazů zřejmé, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, tedy že si chtěl vynutit pohlavní styk způsobem srovnatelným se souloží s poškozenou svědkyní a použil k tomu výrazného násilí a taktéž výrazné pohrůžky takového násilí. Pokud jde o znak kvalifikované skutkové podstaty dle § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, tedy, „způsobení těžké újmy na zdraví“, pak je třeba říci, že k pojmu těžká újma na zdraví slouží výklad dle ustanovení § 122 odst. 2 trestního zákoníku. Rozumí se jí vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek je kromě jiného těžkou újmu na zdraví dle písm. i) tohoto ustanovení delší dobu trvající porucha zdraví. Za těžkou újmu na zdraví ve smyslu písm. i) je třeba považovat nejen delší dobu trvající vážnou poruchu zdraví fyzického, ale i duševního, popřípadě delší dobu trvající vážné duševní onemocnění. Soudní praxe předpokládá dobu delší šesti týdnů, kdy doba trvání takovéto poruchy zdraví není žádným zákonným ustanovením upravena. Z provedených důkazů je zcela evidentní, že v souvislosti s jednáním obžalovaného, které bylo pro poškozenou traumatickou událostí, tato onemocněla duševní poruchou, a to posttraumatickou stresovou poruchou. Jedná se o adaptační poruchu, která patří k vážným poruchám zdraví. Vznikla tedy v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Její příznaky byly přítomny ještě v době druhého znaleckého vyšetření dne [datum] a byly přítomny též v době několikrát zmiňované pracovní neschopnosti. Soud si je vědom, že pro závěr o tom, že posttraumatická stresová porucha je delší dobou trvající poruchou zdraví a tedy těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, zásadně nestačí zjištění o jejím přetrvávání po relativně dlouhou dobu, ale je nutné, aby představovala velmi citovou újmu v obvyklém způsobu života poškozeného. Musí být spojena s takovými potížemi, které nejenže trvají delší dobu, ale poškozenou brání v obvyklém způsobu života, do něhož mu vážně zasahují

tak, že se nemůže projevovat a chovat podle svých zvyklostí a obstarávat si objektivním způsobem své životní potřeby a uspořádat své sociální poměry (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2017 sp. zn. 8 Tdo 751/2017). Podle názoru soudu není pochyb o tom, že byla naplněna požadovaná doba šesti týdnů pro trvání vážné poruchy zdraví, není však pochyb z provedených důkazů, že objektivně zjištěná duševní porucha skutečně představovala velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozené svědkyně [jméno] [příjmení]. K tomuto zaujal soud stanovisko již v předchozím odstavci odůvodnění tohoto rozsudku a z těchto argumentů lze vycházet. Prokázané potíže poškozené jí skutečně zasahovaly tak vážně a bránily jí v obvyklém způsobu života, že nemůže být pochyb o tom, že v jejím případě zjištěná posttraumatická stresová porucha splňuje kritéria těžké újmy na zdraví. Těžká újma na zdraví může být způsobena z nedbalosti ve smyslu § 17 písm. a) trestního zákoníku, neboť okolností, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, se přihlídně, jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné. Podle názoru soudu byla tato forma zavinění tak, jak je uváděna v § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, zcela naplněna. Obžalovaný v žádném případě nemohl počítat s tím, že svým násilným jednáním a svými výhrůžkami nemůže způsobit takovou poruchu. Musel tedy vědět, že může takovou poruchu způsobit, ale bez přiměřených důvodů se spoléhal, že ji nezpůsobí. Jednalo se tedy o vědomou nedbalost.

25. Při rozhodování o sankcích, kterými soud obžalovaného postihl, vzal v úvahu všechny zásady uvedené v § 36 – 38 trestního zákoníku. Dospěl přitom k závěru, že obžalovaného je třeba postihnout trestem. Při stanovení jeho druhu a výměry vycházel soud ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku, přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, dále přihlédl k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, například zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Posledně uvedené obžalovaný neučinil. Pokud jde o snahu o nápravu, pak se z jeho strany nedostalo poškozené žádné satisfakce. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že obžalovaný byl od 10. 6. do 5. 9. 2020 a dále od 2. 11. do 6. 11. 2020 a od 27. 11. 2020 do 6. 2. 2021 v pracovní neschopnosti. Při určení povahy a závažnosti spáchaného trestného činu vycházel soud z okolností uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný svým jednáním porušil zákonem chráněný zájem, kterým je lidská důstojnost v sexuální oblasti (hlava III zvláštní části trestního zákoníku). Podle systematiky se tedy jedná o významný chráněný zájem. Obžalovaný vědom si své fyzické převahy zaútočil na poškozenou, která mu důvěřovala jako partnerovi své sestry. Jeho útok byl razantní, poškozená neměla jakoukoliv šanci na obranu. Jednání obžalovaného vůči poškozené bylo vyvrcholením jím uvolňované agrese, což bylo způsobeno jeho osobnostní charakteristikou a ovlivněním alkoholem, když již předtím se choval agresivně nejméně vůči dalším svědkům. Ve svém útoku přestal až na naléhání svědkyně a především proto, že neprokoukl její, lest“. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je rozvedený, v současné době žije se svojí partnerkou, sestrou poškozené, ve společné domácnosti a mají společné dvě nezletilé děti. V současné době pracuje jako [anonymizováno] pro firmu ve [anonymizováno] [anonymizováno] [anonymizováno]. Z místa bydliště bylo sděleno, že nebyl projednáván pro přestupek, byť podle výpovědí některých svědků nemá v místě bydliště dobrou pověst. Od předchozího zaměstnavatele [jméno] [příjmení] spol. s.r.o., kde byl zaměstnán od 2. 3. 2020 do 6. 2. 2021, bylo sděleno, že docházku a pracovní dobu dodržoval, ale jeho pracovní morálka nebyla příliš dobrá. Většinou se snažil vyhýbat se povinnostem a zadaným úkolům, větší přestupky proti kázi neměl. V kolektivu nebyl moc oblíbený. Obžalovaný byl sice v minulosti třikrát projednáván před soudem, naposledy však v roce 2003. Vzhledem ke značné době, která uplynula, a vzhledem k fikci zahlazení, je soud toho názoru, že mu předchozí odsouzení nemohlo přitěžovat. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry byl soud také povinen podle § 39 odst. 3 trestního zákoníku přihlídnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem a k době, která uplynula

od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení. Pokud jde o polehčující okolnosti, pak lze připustit, že obžalovaný vedl před spácháním trestného činu řádný život, neboť žádné oficiální poznatky o jeho protiprávním jednání nebyly doloženy. Přitěžující okolností soud shledal, že obžalovaný spáchal trestný čin vůči osobě blízké (§ 42 písm. h) trestního zákoníku). Za takovou osobu lze jistě vzhledem k rodinným vztahům poškozenou považovat. Pokud jde pak o ostatní kritéria uvedená v § 39 odst. 3 trestního zákoníku, pak je soud toho názoru, že doba, která uplynula od spáchání trestného činu, není dobou výjimečnou, stejně tak je zcela v pořádku délka trestního řízení, resp. přiměřenost takové délky. Obžalovaný taktéž žádným jednáním nepřispěl k jakýmkoliv průtahům tohoto řízení. Pokud vzal tedy soud do úvahy vše shora vyřčené, pak dospěl k závěru, že obžalovanému je třeba ukládat trest podle ustanovení § 185 odst. 3 trestního zákoníku, které umožňuje uložení toliko trestu odnětí svobody na pět až dvanáct let. Je tedy zřejmé, že nemohl být ukládán jiný druh trestu než nepodmíněný trest odnětí svobody v této trestní sazbě. Soud neshledal splnění podmínek § 58 trestního zákoníku, tedy podmínek pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody. Soud uzavírá, že všem shora citovaným kritériím odpovídá uložení trestu odnětí svobody v trvání pěti a půl let, tedy trestu, který je při spodní hranici zákonné trestní sazby, avšak měl by obžalovanému připomenout, že takto jednat nemůže, své chování vůči okolí a především osobám blízkým musí korigovat, zvláště za situace, kdy zná projevy svého chování dané jeho strukturou osobnosti a především je si dobře vědom, jak se chová pod vlivem alkoholu. Pro výkon trestu pak soud obžalovaného podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zařadil do věznice s ostrahou, neboť nesplňuje podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

26. Soud byl také povinen rozhodnout o návrhu poškozené [anonymizováno] [anonymizováno], s.r.o., [obec] – [obec a číslo], [obec], podle § 43 odst. 3 trestního řádu, aby soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil v odsuzujícím rozsudku obžalovanému povinnost nahradit zjištěnou škodu ve výši 6 192 Kč. Zmíněná společnost je zaměstnavatelem poškozené svědkyně [jméno] [příjmení] a uplatněná škoda vznikla v souvislosti s její pracovní neschopností, neboť jako zaměstnavatel musela vyhradit náhradu mzdy za dobu čerpání pracovní neschopnosti v prvních čtrnácti dnech, a to v částce 6 192 Kč. Soud shledal tento nárok řádně a včas uplatněným, a to i do výše uplatněné částky. Proto soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost, aby této poškozené zaplatil na náhradu škody takovouto částku.

Soud byl také povinen rozhodnout o návrhu poškozené [jméno] [příjmení], která se prostřednictvím své zmocněnkyně připojila v trestním řízení proti obžalovanému s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy v penězích podle § 43 odst. 3 trestního řádu. I tento nárok shledal soud řádně a včas uplatněným. Z tohoto návrhu vyplynulo, že poškozená požaduje náhradu škody spočívající v ušlém výdělku za dobu trvání pracovní neschopnosti ve výši 30 088 Kč hrubého. Z návrhu je zřejmé, že pracovní neschopnost trvala od 8. 6. 2020 do 31. 7. 2020 a byla přímým a jediným následkem spáchaného zločinu. K tomu se předkládá potvrzení zaměstnavatele o délce trvání pracovní neschopnosti a o výši ušlého hrubého výdělku poškozené po zohlednění skutečnosti, že za prvních čtrnáct dní pracovní neschopnosti bylo poškozené vyplaceno zaměstnavatelem pouze 6 192 Kč, za zbývající dobu vyplatila [stát. instituce] částku 9 580 Kč, jak vyplývá z předloženého potvrzení OSSZ ze dne 10. 9. 2020 (přílohy jsou na č.l. 211 a 212). Soud zjistil, že výše hrubého výdělku skutečně odpovídá po započítání všech uvedených výplat, avšak pro účely náhrady škody si ještě vyžádal potvrzení zaměstnavatele, ze kterého vyplynulo, jaká byla čistá mzda poškozené za uvedené období (č.l. 570). Z tohoto důkazu vyplynulo, že ztráta na výdělku za inkriminovanou dobu by činila 19 972 Kč čistého. Do této výše shledal soud nárok poškozené tedy oprávněným. Z uvedeného návrhu dále vyplynulo, že se poškozená ještě připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích ve výši 500 000 Kč, a to nemajetkové újmy za prožité duševní útrapy s argumentací,

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

jaké projevy její duševní onemocnění provázelo a provází a dále s argumentací, že její stav bude vyžadovat dlouhodobou psychologickou a psychotherapeutickou péči. Z citovaného návrhu je zřejmé, že při uplatnění tohoto nároku na zaplacení nemajetkové újmy v penězích byl jednotlivý relativně samostatný nárok vyplývající z § 2958 zákona č. 89/2012 Sb., (občanský zákoník) specifikován do té míry, aby o něm bylo možno samostatně rozhodnout. V návrhu byla rovněž uvedena alespoň minimální částka, kterou se u tohoto nároku poškozená domáhala. Je zcela zřejmé, že poškozená uplatnila nárok ve formě další nemajetkové újmy – duševních útrap. Při rozhodování o uplatněném nároku na nemajetkovou újmu v penězích je třeba vycházet z právní úpravy obsažené v citovaném zákoně. § 2951 upravuje způsob náhrady škody, z odst. 2 vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. To musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmou. Z § 2956 citovaného zákona vyplývá, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. § 2957 pak upravuje způsob a výši přiměřeného zadostiučinění. Je z něj zřejmé, že způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobení účinků, jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobné závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu, hrozba nebo jiná příčina vyvolala. S ohledem na výslovné zdůraznění § 43 odst. 3 trestního řádu, že v adhezním řízení v rámci trestního řízení je možno navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v tomto případě v úvahu (jak to obecně připouští ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku). Lze shrnout, že finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu lze poškozenému přiznat, pokud není postačující morální zadostiučinění a neoprávněným zásahem došlo ke snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře. Za takovou značnou míru se považuje zejména újma, kterou tato fyzická osoba vzhledem k povaze, intenzitě, opakování, trvání a šíři okruhu působení nepříznivého následku, spočívajícího ve snížení jejich důstojnosti či vážnosti ve společnosti, pocítuje a prožívá jako závažnou. Byť se určení tohoto zadostiučinění stává předmětem volné úvahy soudu, ten musí v každém jednotlivém případě vycházet z úplného skutkového stavu a v tomto rámci se opírat o zcela konkrétní a přezkoumatelná hlediska. Požaduje se též, aby šlo o takový zásah, který je objektivně způsobený vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby. Musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady. Po snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře půjde pouze tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, za které neoprávněnému zásahu do její osobnosti došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě trvání nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti, pocít'ovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba, nacházející se na místě a postavení poškozeného. Podle názoru soud k takovému neoprávněnému zásahu, kterým byla snížena důstojnost či vážnost fyzické osoby, došlo právě v případě poškozené [jméno] [příjmení]. Je třeba si uvědomit, že výsledky dokazování prokázaly u této poškozené projevy traumatizace v souvislosti s jednáním obžalovaného. Ta byla vystavena sexuálním praktikám popsaným shora, vykonaný pohlavní styk byl nedobrovolný. Jednalo se o ponižující zacházení s poškozenou, které zasahovalo do zásadního práva na zachování lidské důstojnosti, použití hrubého násilí je nutno považovat za velmi závažný zásah do integrity poškozené, a to především integrity duševní. U poškozené byly totiž zjištěny výrazné psychické změny, došlo u ní k vážné poruše zdraví s projevy uvedenými výše. Bez povšimnutí nelze ponechat ani sekundární újmu, která poškozené

vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti. Jedná se o tzv. sekundární viktimizaci, kdy poškozená byla nucena se podrobit úkonům v trestním řízení, ať již svědeckým výslechům, či znaleckému zkoumání. Byla tím nucena opakovaně reprodukovat prožité události. To vše odůvodňuje závěr, že jsou v daném případě dány podmínky pro ochranu osobnosti poškozené ve smyslu § 2971 občanského zákoníku, neboť nepostačuje toliko zadostiučinění podle § 2894 odst. 1, 2 citovaného zákona, protože u poškozené vznikla nemajetková újma zasahující takovou hodnotu velice citelně, neboť její osobnost byla v zásadní intenzitě ponížena. Jak již bylo řečeno, poškozenou bylo navrženo, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit nemajetkovou újmu v penězích, a to nemajetkovou újmu za prožité duševní útrapy ve výši 500 000 Kč. Podle názoru soudu jde o částku, která neodpovídá zjištěnému. Ze soudní praxe je zcela zřetelné, že takováto částka bývá přiznávána pozůstalým jako nemajetková újma v penězích za duševní útrapy po obětech násilné trestné činnosti. Byť soud na jedné straně uznává, že zjištěná duševní porucha se všemi projevy je pro poškozenou jistě značně strádající a vyžaduje i nadále psychologickou a psychotherapeutickou péči, pak duševní útrapy pozůstalých po obětech násilných trestných činů je třeba označit za citelnější zásah do jejich duševní integrity. Za takovéto situace, kdy výše nemajetkové újmy je předmětem volné úvahy soudu (samozřejmě při respektování konkrétních skutečností každého jednotlivého případu), je soud toho názoru, že odpovídající částkou, která bude odpovídat zadostiučinění, které bude poskytnuto v penězích, je částka 200 000 Kč. Se zbývajícím nárokem poškozené na náhradu škody – ušlého výdělku – a na náhradu nemajetkové újmy v penězích za duševní útrapy pak soud podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni 19. 10. 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.

JUDr. Jan Špeta v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Kellnerová.